

IV FESTIWAL
MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA
POZA GRANICAMI

FILHARMONIA
GORZOWSKA

13-20 MAJA 2016

IV FESTIWAL
MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA
POZA GRANICAMI

FILHARMONIA
GORZOWSKA

13-20 MAJA 2016

IV Festiwal Muzyki Współczesnej
im. Wojciecha Kilara

FESTIWAL
MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

PATRONAT HONOROWY:

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Ambasada Japonii

Jacek Wójcicki
Prezydent Miasta Gorzowa Wlkp.

ORGANIZACJA:

Centrum Edukacji Artystycznej – Filharmonia Gorzowska
ul. Dziewięciu Muz 10
66-400 Gorzów Wlkp.
www.filharmoniagorzowska.pl

Monika Wolińska
Dyrektor Artystyczny
Festiwalu Muzyki Współczesnej
im. Wojciecha Kilara

WSPÓŁPRACA:

Teatr im. Juliusza Osterwy
w Gorzowie Wlkp.
Jan Tomaszewicz / Dyrektor

Katedra Gorzowska
Parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny
ks. Zbigniew Kobus / Proboszcz

Szkoła Muzyczna I i II st.
im. Tadeusza Szeligowskiego w Gorzowie Wlkp.
Katarzyna Sikorska-Kozłowska / Dyrektor

Szkoła Muzyczna I st.
im. Władysława Jana Ciesielskiego w Gorzowie Wlkp.
Lech Serpina / Dyrektor

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

FILHARMONICA

MONIKA WOLIŃSKA

DYREKTOR ARTYSTYCZNY
FESTIWALU MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

Drodzy Melomani,
Szanowna Publiczności!

W tym roku na, wyjątkowy dla Filharmonii Gorzowskiej z wielu powodów, Festiwal Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara zapraszamy Państwa już czwarty raz. To dla naszej instytucji i całego Miasta tydzień obfitujący w koncerty i wydarzenia wypełnione Muzyką XX i XXI stulecia – niezwykle czas, w którym wraz z Państwem chcemy słuchać i doświadczać dźwięków dotykających istoty współczesnego świata.

Poza granicami to hasło tegorocznej edycji Festiwalu – edycji poszukującej, wykraczającej poza schematy, zestawiającej różne stylistyki i odważnie sięgającej po to, co najciekawsze w nurcie światowej muzyki współczesnej, a także – po polskie zjawiska i projekty muzyczne, którymi w ostatnim czasie zachwycił się świat. *Poza granicami* to także trop, który bardzo dobrze określa nasze festiwalowe i artystyczne ambicje, by to, co robimy lokalnie, tutaj, w naszym Mieście, w efekcie kreowało znacznie szerszy wymiar i nadawało naszemu wydarzeniu zasięg międzynarodowy.

Każdego roku, realizując w ramach Festiwalu nowe projekty artystyczne i grając dzieła współczesnych kompozytorów, tworzymy zarazem jego charakter, bo to przede wszystkim on stanowi o muzycznej wyjątkowości tego przedsięwzięcia.

Polska i międzynarodowa, kobieca i męska, symfoniczna i kameralna, konkretna i abstrakcyjna, epicka i liryczna, odważna i nieschematyczna – przed Państwem czwarta edycja Festiwalu Muzyki Współczesnej im. W. Kilara, na którą zapraszają

Monika Wolińska

ADRIANA CHODARCEWICZ

ZASTĘPCA DYREKTORA
CENTRUM EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ
FILHARMONII GORZOWSKIEJ

Adriana Chodarcewicz

JACEK WÓJCICKI

PREZYDENT MIASTA GORZÓWA WIELKOPOLSKIEGO

Szanowni Państwo!
Drodzy Melomani!

Muzyka to najpiękniejszy z języków. Nie wymaga słów ani tłumaczeń. Przekracza granice. Łamie stereotypy. Dociera wprost do emocji. Działa na wyobraźnię. Pozwala na chwilę oderwać się od codzienności i poczuć prawdziwe piękno.

Dlatego szczerze zachęcam Państwa do udziału w IV Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara *Poza granicami*. To będzie wyjątkowe wydarzenie na skalę światową – nie mam co do tego żadnych wątpliwości. Nasz Festiwal od początku był i nadal jest udaną próbą łączenia wielu nurtów i gatunków muzyki współczesnej – od symfonicznej, przez sakralną, filmową, aż po jazz, a nawet rap. Bogaty program artystyczny, znakomici goście, niezapomniane wydarzenia muzyczne, interesujące propozycje warsztatowe dla najmłodszych melomanów sprawiają, że tych kilka majowych dni będzie w Gorzowie prawdziwym świętem muzyki współczesnej.

Tegoroczny Festiwal będzie wyjątkowy również dlatego, że w tym roku przypada piąta rocznica powstania Filharmonii Gorzowskiej i w ramach festiwalowych wydarzeń nie zabraknie także urodzinowych akcentów.

Zapraszam Państwa do Filharmonii Gorzowskiej. Zapraszam na IV Festiwal Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara i życzę niezapomnianych wrażeń. Niech muzycy Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej i ich goście mówią do nas tym najpiękniejszym z języków!

Jacek Wójcicki

WOJCIECH KILAR

(1932–2013)

Wybitna postać współczesnej muzyki polskiej, kompozytor takich przebojów jak *Exodus*, *Krzesany*, *Orawa*, kompozycji religijnych: *Missa pro pace*, *Bogurodzica*, *Angelus* oraz wzięty i wielokrotnie nagradzany twórca muzyki filmowej (ponad 140 tytułów) pisanej dla największych reżyserów m.in.: Andrzeja Wajdy, Krzysztofa Zanussiego i Kazimierza Kutza.

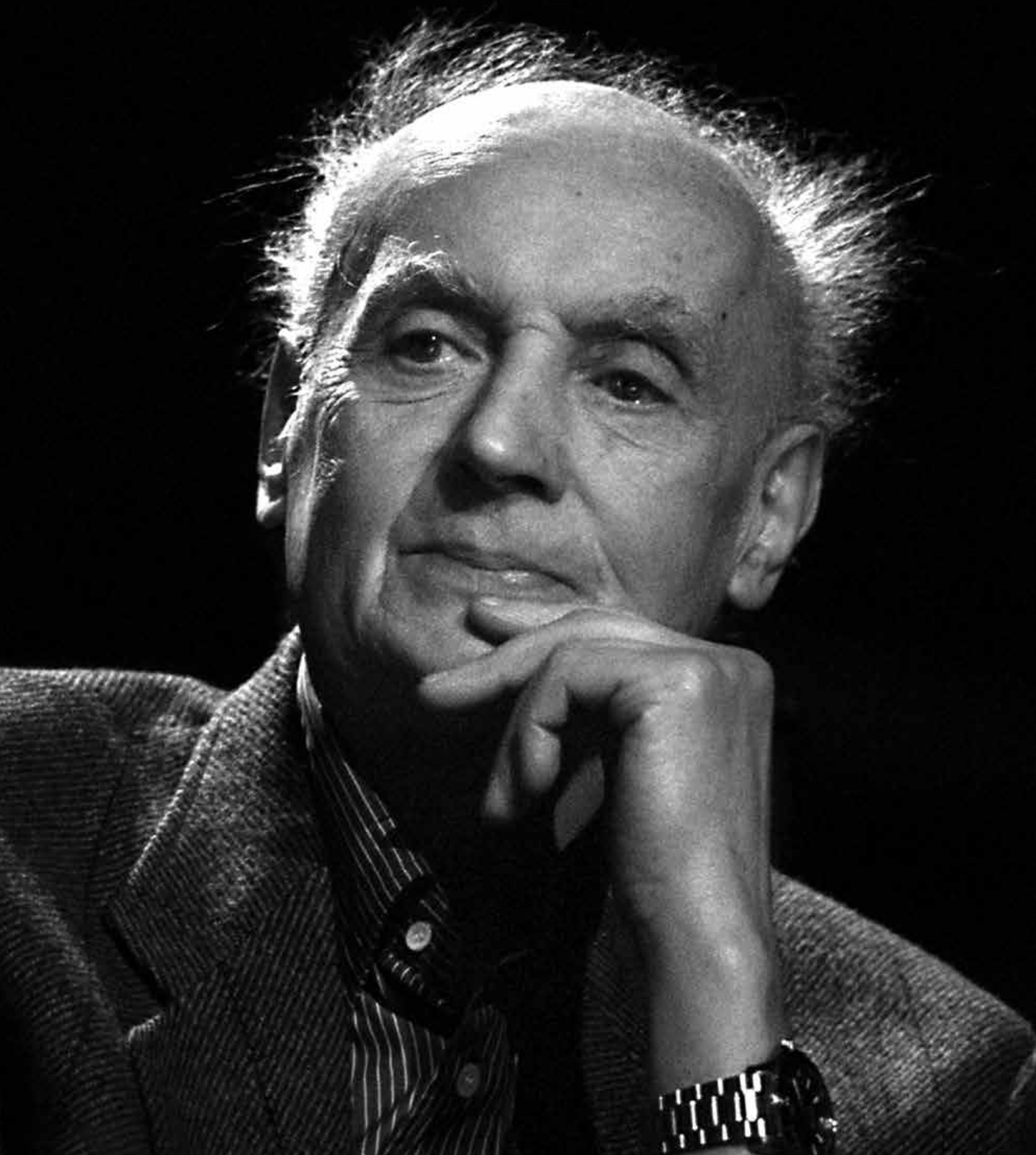
Urodzony 17 lipca 1932 roku we Lwowie, kompozytor i pianista. Po krótkich okresach spędzonych w Krośnie, Rzeszowie i Krakowie, osiadł na stałe w Katowicach. W latach 1946–1947 uczył się gry na fortepianie u Kazimierza Mirskiego w Państwowej Średniej Szkole Muzycznej w Rzeszowie, debiutował tam jako pianista w Konkursie Młodych Talentów, wykonując własne *Dwie miniatury dziecięce* (II nagroda). W latach 1947–1948 uczeń Państwowego Liceum Muzycznego w Krakowie w klasie Marii Bilińskiej-Riegerowej (fortepian) oraz Artura Malawskiego (harmonia – prywatnie), następnie Państwowego Liceum Muzycznego w Katowicach u Władysławy Markiewiczówny (fortepian). Równocześnie pobierał prywatne lekcje kompozycji u Bolesława Woytowicza, u którego (fortepian i kompozycja) uczył się pomiędzy 1950 a 1955 rokiem w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Katowicach. W 1955 roku ukończył studia, otrzymując dyplom z wyróżnieniem. W tym samym roku otrzymał II nagrodę za *Małą uverturę* w Konkursie Utworów Symfonicznych na V Festiwalu Młodzieży w Warszawie. Utwór ten – jeszcze neoklasydujący – znalazł się w programie pierwszego festiwalu muzyki współczesnej Warszawska Jesień w roku 1956. W latach 1955–1958 był aspirantem u B. Woytowicza. W 1957 brał udział w Międzynarodowych Kursach Wakacyjnych Nowej Muzyki w Darmstadt. W 1959–1960 jako stypendysta rządu francuskiego kształcił się w Paryżu u Nadii Boulanger (kompozycja). Występował także jako pianista, wykonując własne utwory. W 1977 roku został członkiem założycielem Towarzystwa im. Karola Szymanowskiego w Zakopanem; przez dwie kolejne kadencje był jego wiceprezesem. Był również członkiem Związku Podhalan. W roku 1991 K. Zanussi nakręcił o nim film telewizyjny pt. *Wojciech Kilar*. W roku 1999 otrzymał doktorat honoris causa Uniwersytetu Opolskiego. Od 1999 roku był członkiem zwyczajnym Polskiej Akademii Umiejętności.

Laureat licznych nagród, doceniany również za działalność artystyczną w kontekście społecznym. W roku 2012 otrzymał Złotego Fryderyka za całokształt twórczości.

Jego muzyka do filmu Francisca Forda Coppoli *Bram Stoker's Dracula* została uhonorowana przez Amerykańskie Stowarzyszenie Kompozytorów, Autorów i Producentów nagrodą ASCAP Award 1992 w Los Angeles, w San Francisco przyznano jej Best Score Composer for a 1992 Horror Film. Napisał ścieżkę dźwiękową do *Portretu Damy* w reżyserii Jane Campion, filmów Romana Polańskiego: *Dziwne Wrota* i *Pianista* (Cezar 2002 za najlepszą muzykę filmową). Po jego klasyczne utwory sięgają współcześni artyści: Motion Trio, Anna Maria Jopek czy bracia Pospieszalscy, znajdując w nich bogate źródło inspiracji twórczej.

Zmarł 29 grudnia 2013 roku w Katowicach.

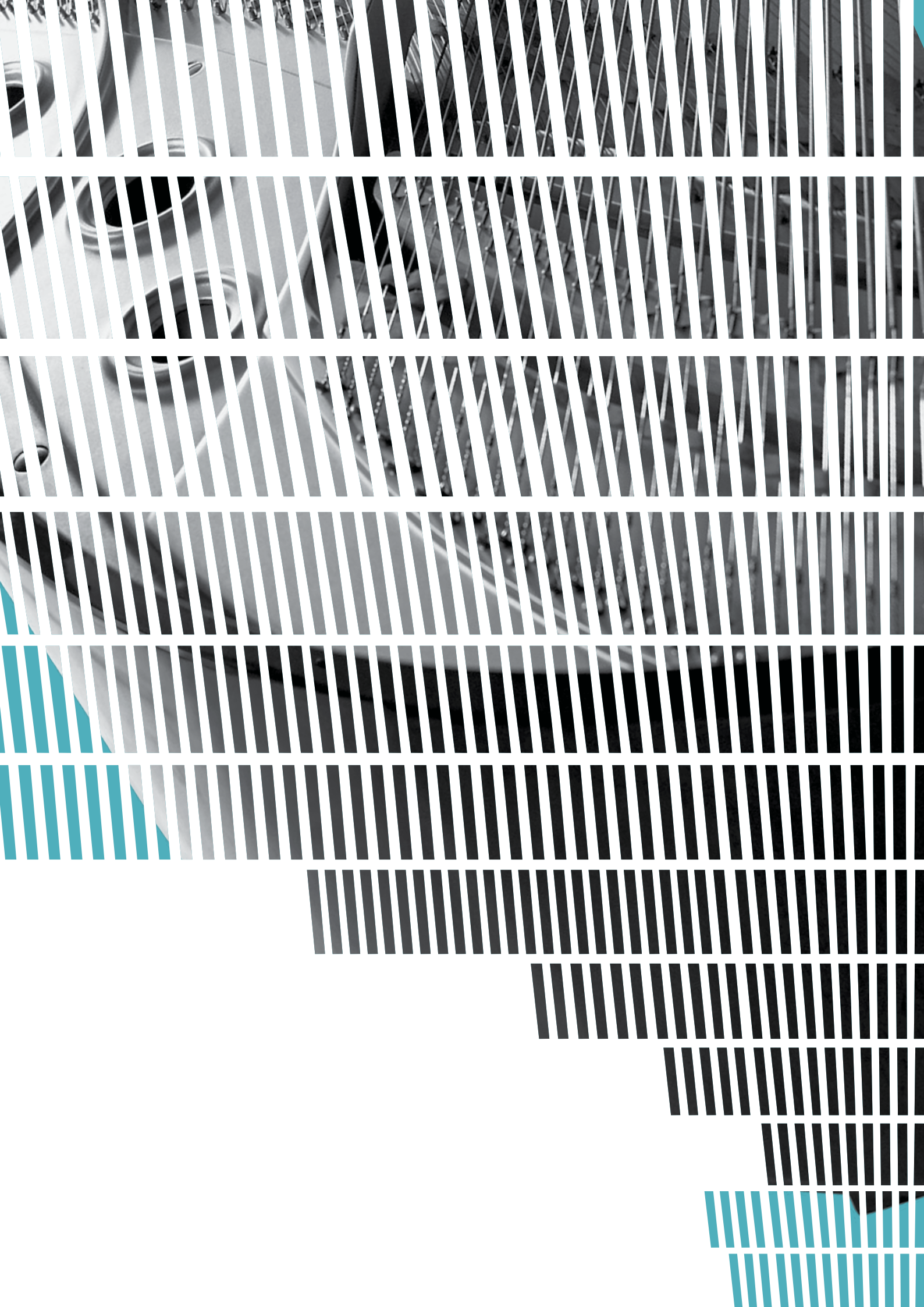
/ na podstawie: pwm.com.pl/kilar/

13.05.2016

KONCERT INAUGURUJĄCY
IV FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

13 maja 2016
piątek, 19:00
sala koncertowa

**KONCERT INAUGURUJĄCY
IV FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ IM. WOJCIECHA KILARA**

ZYGMUNT KRAUZE (*1938)
Emille Bell na smyczkową orkiestrę kameralną

WŁODEK PAWLIK (*1958)
II Koncert fortepianowy
Allegro Maestoso
Quasi Adagio
Allegro Animato

WŁODEK PAWLIK
We are from here na dwa fortepiany i orkiestrę

PRZERWA

JOHN CAGE (1912-1992)
4'33" (Cztery minuty, trzydzieści trzy sekundy)

ARVO PÄRT (*1935)
Te Deum na trzy chóry, fortepian preparowany, orkiestrę smyczkową i taśmę

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej
Monika Wolińska / dyrygent
Włodek Pawlik / fortepian
Łukasz Pawlik / fortepian
Poznański Chór Kameralny
Bartosz Michałowski / przygotowanie chóru

Gościnnie (W. Pawlik, *We are from here*):
Damian Kostka / kontrabas
Adam Zagórski / perkusja

Zygmunt Krauze *Emille Bell* na smyczkową orkiestrę kameralną (2000)

Prawykonywanie: 1 września 2000,
Seul (Korea Płd.) – Seoul Arts Center,
The Korean Chamber Ensemble,
dyr. Min Kim.

Utwór został zainspirowany starą koreańską legendą o świętym dzwonie Emille Bell. Waży on 24 tony, a powstał w VIII wieku, za panowania dynastii Shilla. Legenda mówi o nowo odlanym wielkim dzwonie, który okazał się głuchy. Powiedziano, że taki pozostanie aż do czasu, gdy święty ogień smoka nie zostanie zgaszony. Aby to uczynić, należało znaleźć dziewczynkę urodzoną w roku, miesiącu, dniu i godzinie smoka, a następnie złożyć z niej ofiarę. Kiedy znaleziono właściwą dziewczynkę, przyprowadzono ją do świątyni. Tam została wrzucona do roztopionego metalu. Jej głos był słyszany, kiedy krzyczała: „emi..., emi..., emille...”, co w języku koreańskim oznacza: 'mamo, mamusiu'. Tyle mówi legenda. Przetopiony dzwon brzmi do dziś, przy bezwietrznej pogodzie słychać go na sześć kilometrów. Jest wystawiony przed Narodowym Muzeum w Kyongju i stanowi skarb narodowy Korei, podobnie jak w Polsce wawelski Dzwon Zygmunta. Kompozycja zawiera dwa cytaty: jeden z koreańskiej muzyki ludowej i drugi z koreańskiej muzyki dworskiej XVIII wieku. Obydwa cytaty są poddane specyficznej interpretacji – każdy wykonawca gra swoją melodię niezależnie od pozostałych, co stwarza jednolitą, heterofoniczną fakturę. **[ca 20']**

MONIKA WOLIŃSKA / DYRYGENT

Edukację artystyczną rozpoczęła w wieku sześciu lat. Ukończyła trzy kierunki studiów: skrzypce w klasie prof. Henryka Bałabana, prowadzenie zespołów wokально-instrumentalnych w klasie prof. Janusza Staneckiego (Akademia Muzyczna w Bydgoszczy) oraz dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Ryszarda Dudka (Akademia Muzyczna w Warszawie). Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich, prowadzonych m.in. przez Kurta Masura czy Pierre'a Bouleza.

W latach 2003–2009 współpracowała z Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Warszawie. W sezonie 2007/2008 pełniła funkcję stałego dyrygenta

Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus. Poza tym koncertowała z wieloma orkiestrami w Polsce i za granicą, m.in.: z Orkiestrą Sinfonia Varsovia, Orkiestrą Filharmonii Narodowej, NOSPR w Katowicach, Orkiestrą Konserwatorium Muzycznego w Sankt Petersburgu, moskiewską Orkiestrą Kameralną „Moscovia”, Narodową Orkiestrą Litewską.

Jako dyrygentka debiutowała w 2004 roku na Festiwalu Muzycznym w Lucernie. Przez wiele lat współpracowała z maestro Jerzym Semkowem. W sezonie 2007/2008 asystowała prof. Krzysztofowi Pendereckiemu. W 2007 zadebiutowała na Warszawskiej Jesieni; w październiku 2009 wystąpiła w nowojorskiej Carnegie Hall. 10 maja 2014 w Krakowie, z okazji Jubileuszu 650-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego, zadyrygowała prapremierę widowiska muzyczno-historecznego *Universa – Opera Otwarta* napisanego przez Jana A.P. Kaczmarka. W październiku 2014 poprowadziła w Filharmonii Gorzowskiej koncert z udziałem światowej sławy śpiewaka – barytona Thomasa Hampsona, zaś w lutym 2015 – koncert dedykowany Marinie Jaszwilli z udziałem wybitnego skrzypka Romana Simovića.

Dokonała wielu prawykonania i nagrań archiwalnych utworów symfonicznych. W 2005 roku ukazała się jej książka o wielkim polskim dyrygencie Stanisławie Wisłockim, zatytułowana *Stanisław Wisłocki – dyrygent i pedagog*. W 2011 roku została odznaczona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. W kwietniu 2012 ukazała się, nagrana z Orkiestrą Sinfonia Varsovia, debiutancka płyta Moniki Wolińskiej. Jest ona pierwszym w historii fonografii albumem z muzyką wielkiego polskiego kompozytora Eugeniusza Morawskiego. Płyta była nominowana do nagrody Fryderyk 2013. W listopadzie 2015 premierę miała płyta *Bronisław Kaper / Jan A.P. Kaczmarek – SPOTKANIE* nagrana przez Orkiestrę Filharmonii Gorzowskiej pod dyktando Moniki Wolińskiej. W 2015 roku ukończyła Podyplomowe Studia Ogólnomenedżerskie na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego; również w tym roku, na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina, otrzymała stanowisko doktora habilitowanego profesora nadzwyczajnego UMFC w Katedrze Dyrygentury Symfoniczno-Operowej.

Od kwietnia 2013 roku Monika Wolińska jest Dyrygentem Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej.

WŁODEK PAWLIK / FORTEPIAN

Pianista i kompozytor. Uehonorowany nagrodą GRAMMY. Absolwent klasy fortepianu prof. Barbary Hesse-Bukowskiej w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie (dziś Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina), którą ukończył w roku 1984. W 1990 ukończył kolejne studia na Wydziale Jazzowym Hochschule für Musik w Hamburgu. Doktorat uzyskał w roku 2007 na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina, gdzie aktualnie prowadzi wykłady z improwizacji. W jego dorobku znajdują się 24 autorskie płyty, szereg dzieł muzyki filmowej i kompozycji współczesnych.

Jest laureatem wielu krajowych i międzynarodowych konkursów, występuje na największych i najbardziej prestiżowych festiwalach jazzowych w kraju i na świecie, pozostawiając niezapomniane wrażenia u słuchaczy i uzyskując entuzjastyczne recenzje krytyki. Magazyn festiwalowy „Who is who at North Jazz Festival 1998” określił go zaszczytnym mianem „Vladimir Horowitz of jazz”. Działalność koncertowa i dorobek fonograficzny zyskały również szerokie uznanie wielu opiniotwórczych międzynarodowych mediów; gazeta „The Age” ogłosiła trasę koncertową artysty po Australii największym wydarzeniem muzycznym roku 2002, a amerykański magazyn jazzowy „Down Beat” określił album *Turtles*, nagrany wspólnie ze znanym trębaczem Randy Breckerem, mianem „wybitny”.

Włodek Pawlik jest również twórcą muzyki filmowej, teatralnej, słuchowisk radiowych, a także dzieł symfonicznych, wokalnych i oprawy do baletu współczesnego. Autor muzyki do obsypanych nagrodami filmów *Wrory* i *Pora umierać* Doroty Kędzierzawskiej, do filmu *Rewers* w reżyserii Borysa Lankosza (Złote Lwy na 34. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, Orły 2010 Polskiej Akademii Filmowej), a także międzynarodowych produkcji: *Nightwatching* Petera Greenaway i *Within the whirlwind* Marleen Gorris. Za muzykę stworzoną do słuchowiska Polskiego Radia *Novecento* otrzymał nagrodę na IX Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2009”.

Wśród wyjątkowych dokonań artystycznych znajdują się: *Misterium Stabat Mater*, nagrane i wydane dwukrotnie w roku 2000 i 2005, w tymże roku nagrodzone Fryderykiem (muzyka poważna – chóralna) oraz jazzowy projekt *Anhelli*, uehonorowany nagrodą TVP Kultura w roku 2006 w kategorii – muzyczne wydarzenie roku (rock, jazz). W roku 2008 artysta skomponował i nagrał w towarzystwie legendarnego trębacza Randy Breckera suitę jazzową *Tykocin*, która przez recenzentów muzycznych „Rzeczpospolitej” i „Gazety Wyborczej” uznana została Jazzową Płytą Roku. Nakładem wydawnictwa Summit Records ukazała się jej światowa reedycja pod tytułem *Nostalgic Journey – Tykocin Jazz Suite*. Pawlik został uehonorowany za muzykę z tej płyty m.in. tytułem Jazzowego Kompozytora roku 2009 w ankiecie „Jazz Station” z Los Angeles. W tym samym roku ukazał się podwójny solowy album pianisty *Grand Piano*, na którym zostały zarejestrowane unikalne improwizacje artysty. W roku 2011 ukazała się płyta *Struny na ziemi* z muzyką do wierszy Jarosława Iwaszkiewicza w wykonaniu Lory Szafran i Marka Bałaty, z recytacjami Roberta Więckiewicza, uznana Jazzową Płytą Roku 2011 w rankingu „Rzeczpospolitej”. Także w tym roku na rynku muzycznym pojawiła się płyta ze ścieżką dźwiękową do filmu *Pora umierać*, która została nominowana do nagrody Fryderyk 2011 w kategorii muzyka filmowa.

W roku 2012 została wydana płyta Randy Brecker plays Włodek's Pawlik *Night in Calisia*, uzyskując znakomite recenzje, a także pierwszą pozycję m.in. w rankingu „Rzeczpospolitej”. W sierpniu 2013 płyta ukazała się nakładem Summit Records w USA. Rok 2013 to również premiera spektaklu muzycznego *Wieczorem* z muzyką Pawlika do poezji Józefa Czechowicza, skomponowanego na zamówienie Teatru Starego w Lublinie, zarejestrowanego przez TVP, jak również nominacja do nagrody Fryderyk 2013 w kategorii jazzowy artysta roku.

Ostatnie miesiące roku 2013 przyniosły nominację płyty *Night in Calisia* do najważniejszej nagrody fonograficznej na świecie – GRAMMY, 26 stycznia 2014 roku Włodek Pawlik wraz z małżonką i wydawcami albumu odebrali pierwszą w historii nagrodę GRAMMY dla polskiego jazzu (najlepszy album dużego zespołu jazzowego).

Włodek Pawlik *II Koncert Fortepianowy* (2013)

Prawykonywanie: 3 listopada 2013,
4. Puławski Festiwal Muzyczny Wszystkie Strony
Świata w Puławach, Włodek Pawlik – fortepian,
Orkiestra Filharmonii Kaliskiej, dyr. Adam Klocek.

Utwór w swojej stylistyce jest efektem doświadczeń kompozytorskich i pianistycznych Włodka Pawlika z jego niepowtarzalnym potraktowaniem warstwy rytmicznej i jednoczesnym nawiązaniem do jazzowych fascynacji kompozytora. Włodek Pawlik, w jemu tylko znany sposób, łączy w jednym dziele wiele nurtów tradycji muzycznej – od szeroko rozumianej muzyki poważnej, do elementów bliskich estetyce jazzowej, jak również sonorystycznych eksperymentów, osiągając przy tym zdumiewający efekt stylistycznej jednorodności. Dzieło Pawlika dowodzi jego dogłębnej znajomości techniki i struktury fortepianowej, przypominających o tym, że jest klasycznie wykształconym pianistą, co sprawia, iż partia fortepianu iskrzy się od wirtuozowskich fragmentów, godnych największych mistrzów tworzących na ten instrument na przestrzeni dziejów. *II Koncert Fortepianowy* Włodka Pawlika wywodzi się z ducha postmodernizmu, czyli przenikania się różnorodnych elementów muzycznych, często pozornie od siebie bardzo odległych. Ta fascynująca bogactwem muzycznych kolorów kompozycja, składa się z trzech kontrastujących części; jest ważnym, osobistym głosem kompozytora, ukazującym jego język muzyczny jako oryginalną twórczość, wymykającą się stereotypowym definicjom. [ca 27']

Włodek Pawlik *We are from here* na dwa fortepiany i orkiestrę (2005)

Prawykonanie: luty 2005, Kielce,
Włodek Pawlik – fortepian,
Artur Dutkiewicz – fortepian,
Orkiestra Filharmonii Świętokrzyskiej,
dyr. Jacek Rogala.

W tej jednoczęściowej fantazji możemy odnaleźć najważniejsze cechy stylu kompozytorskiego Włodka Pawlika. Kompozycja oparta jest na dialogu dwóch – solistycznie i wirtuozowsko potraktowanych – partii fortepianów z rozbudowanymi częściami improwizowanymi w konwencji jazzowej. Istotnym czynnikiem spajającym strukturę kompozycji jest jej bogata i różnorodna warstwa rytmiczna (swing, salsa, samba), realizowana przez jazzowy kontrabas i jazzową perkusję. Główne motywy melodyczne nawiązują bezpośrednio do świętokrzyskiego i tatrzańskiego folkloru. W ten sposób Włodek Pawlik wpisuje się w nurt pięknej i bogatej tradycji inspirowanej polską muzyką ludową. [ca 15']

John Cage *4'33"* (1952)

Prawykonanie: 29 sierpnia 1952, Woodstock (USA)
David Tudor – fortepian.

Prawdopodobnie najbardziej znany utwór muzyczny Johna Cage'a *4'33"* w całości złożony jest z ciszy, choć w zamierzeniu kompozytora to nie cisza jest materia utworu, ale dźwięki tła: szumy, chrząkanie i inne odgłosy publiczności, za sprawą których w sposób nieświadomy uczestniczy ona w tworzeniu jednego wielkiego dzieła artystycznego pod nazwą *4'33"*. Cage wpadł na pomysł tej kompozycji po wizycie w komorze bezodbiłowej. Jak zauważył, nawet w najcichszym miejscu nie możemy się uwolnić od dźwięków, choćby tych, które wydaje nasze ciało. Sama kompozycja, choć składa się z trzech części, nie zawiera ani jednej nuty; kolejne jej ogniwa występują w partyturze jako pauzy generalne (tacet). Utwór może być wykonywany w dowolnej obsadzie – od instrumentu solowego po orkiestrę symfoniczną. Jego wykonawcami byli m.in. Frank Zappa i BBC Symphony Orchestra. [ca 5']

ŁUKASZ PAWLIK / FORTEPIAN

Pianista jazzowy, wiolonczelista, kompozytor. Absolwent Robert Schumann Hochschule w Düsseldorfie w klasie wiolonczeli Clausa Reicharda i Nikolausa Trieba (studia podyplomowe). Studiował także na uczelni Western Michigan University w Kalamazoo w Stanach Zjednoczonych. Laureat licznych konkursów wiolonczelowych, kameralnych, jazzowych, m.in. I nagrody w Młodzieżowym Konkursie Wiolonczelowym im. Kazimierza Wiłkomirskiego w Poznaniu, II nagrody w Konkursie na Indywidualność Jazzową w ramach festiwalu Jazz nad Odrą we Wrocławiu w 2008 roku. Podczas studiów w Stanach Zjednoczonych był członkiem zespołów nagradzanych w corocznych ankietach magazynu „Down Beat” na najlepsze zespoły studenckie w USA.

Lider formacji jazzowej Kattorna – zwycięzca Grand Prix Berlin Jazz Award w Berlinie w 2006 roku. Z zespołem tym nagrał płytę *Straying to the Moon*, wydaną w 2010 roku. Jako wiolonczelista występował w renomowanych orkiestrach symfonicznych, m.in. Düsseldorfer Symphoniker i Sinfonieorchester Wuppertal. Wielokrotny stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci.

Na początku 2016 roku ukazała się autorska płyta Łukasza Pawlika – *Lonely Journey*, do której nagrania zaprosił muzyków takich jak m.in.: Mike Stern, Michael „Patches” Stewart, Cezary Konrad, Paweł Pańta, Dawid Główniewicz. *Lonely Journey* była płytą tygodnia w radiowej „Trójce” i spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem krytyków. Według Marka Duszy z „Rzeczpospolitej” album brzmi jak amerykańska płyta jazzowych sław fusion, a przy tym porównuje młodzięcą pasją lidera, który radością tworzenia ulubionych dźwięków dzieli się ze słuchaczami i skutecznie ich zaraza. Piotr Iwicki z Polskiego Radia na łamach „Gazety Polskiej Codziennie” o *Lonely Journey* napisał „to najwyższej próby jazz spod szyldu fusion, łączący w sobie komunikatywność i znakomite opanowanie instrumentów, artystycznie wybitny.”

POZNAŃSKI CHÓR KAMERALNY

Poznański Chór Kameralny łączy w sobie najlepsze tradycje polskiej chóralistyki oraz pełne pasji, otwarte podejście do sztuki. Znakomite efekty interpretacyjne, osiągnięte dzięki poszukiwaniu najgłębszych źródeł inspiracji, pozwalają chórowi zdobywać uznanie publiczności w kraju i za granicą.

Zespół powstał w 2005 roku z inicjatywy Bartosza Michałowskiego – asystenta prof. Stefana Stuligroza, twórcy słynnego Chóru Chłopięcego

i Męskiego Filharmonii Poznańskiej – Poznańskie Słowiki. Doświadczenie dyrygenckie zdobyte podczas koncertów z tym utytułowanym chórem, pozwoliło młodemu artyście stworzyć zespół, o który w krótkim czasie zaczęli zabiegać organizatorzy poważnych konkursów i festiwali.

Poznański Chór Kameralny jest laureatem Grand Prix uznanych konkursów chóralnych, zdobywał również liczne nagrody specjalne: za najlepszą technikę wokalną, najlepsze wykonanie muzyki współczesnej czy dla najlepszego dyrygenta. Drzwi do występów na najlepszych festiwalach otworzył zespołowi spektakularny sukces podczas prestiżowego Schleswig-Holstein Musik Festival. Od tego czasu Poznański Chór Kameralny występował wielokrotnie m.in.: na Transatlantyk Festival, Nostalgia Festival, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Sakralnej Gaude Mater, Festiwalu Muzyki Oratoryjnej Musica Sacromontana, Festiwalu Muzyki Współczesnej Poznańska Wiosna Muzyczna, Dolnośląskim Festiwalu Muzycznym czy Mikołowskich Dniach Muzyki.

Jako pierwszy zespół w Polsce, wystąpił z legendarną orkiestrą Concerto Köln i Irish Baroque Orchestra, koncertował również wielokrotnie z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, a także Polską Orkiestrą Radiową, Orkiestrą Filharmonii Dolnośląskiej, Czech Virtuosi, Orkiestrą Sinfonia Viva i Orkiestrą Kameralną l'Autunno oraz z legendarnym zespołem Dżem.

W repertuarze chóru znajdują się utwory a cappella wszystkich epok – począwszy od *Requiem* Ockeghema, poprzez dzieła mistrzów baroku, aż po kompozycje współczesnych twórców, takich jak Penderecki, Górecki, Łukaszewski, Lauridsen, Whitacre czy Pärt. Zespół regularnie wykonuje również dzieła wokально-instrumentalne. Każdego roku dokonuje także kolejnych prawykonania.

Poznański Chór Kameralny nagrał dziesięć płyt CD. Wśród najnowszych nagrań znalazło się *Oratorium o śmierci św. Filipa Neri* Pasquale Anfossiego, nominowane do nagrody Fryderyk 2015 oraz album blu-ray *Dżem Symfonicznie*, nagrany z zespołem Dżem i orkiestrą Le Quattro Stagioni, który uzyskał status Złotej Płyty. W 2015 roku, za album z muzyką Pasquale Anfossiego, Chór otrzymał prestiżową międzynarodową nagrodę L'Orphée d'Or, przyznaną zespołowi przez Académie du Disque Lyrique w Paryżu.

Od 2013 roku Poznański Chór Kameralny jest oficjalnym wykonawcą koncertów prawykonania Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Opus 966, organizowanego w Poznaniu z okazji 1050. rocznicy Chrztu Polski.

Arvo Pärt

Te Deum na trzy chóry,
fortepian preparowany,
orkiestrę smyczkową i taśmę
(1984-1985/1992)

Prawykonanie: 19 stycznia 1985, Kolonia
(Niemcy), Kölner RSO, Kölner Rundfunkchor,
dyr. Dennis Russell Davies.

Estończyk Arvo Pärt jest mistykiem muzyki współczesnej, a jego dzieło – przeniknięte na wskroś subtelną metafizyką. Najbardziej pociąga go cisza i pustka, które stanowią dla niego przestrzeń doświadczenia namiastki nieskończoności i przebłysków czasu poza czasem. Fascynacje kompozytora sprawiły, że upodobał sobie przede wszystkim styl ascetyczny, medytacyjny, łącząc go zarazem z żarliwą religijnością. Nie należy przy tym jednoznacznie kojarzyć twórczości Arvo Pärta z nurtem zwanym minimalizmem. Jego muzyka nawiązuje raczej do hezychii (z gr. ‘uciszenie’) – praktyki medytacyjno-ascetycznych mnichów ze Świętej Góry Atos. W twórczości odbija się to w redukcjonizmie, mającym na celu stworzenie atmosfery kontemplacji właściwej dla tekstów, którymi kompozytor się posługuje – najczęściej należących do religii i liturgii rzymsko-katolickiej. Sam kompozytor, wskazując źródła swoich muzycznych inspiracji, mówi m.in. o wielowiekowej tradycji chorału gregoriańskiego i polifonii renesansowej, a jednocześnie – o nurcie XX-wiecznego minimalizmu duchowego (Sofia Gubajdulina, John Tavener, Henryk Mikołaj Górecki). W przekonaniu kompozytora to właśnie najprostsze formy muzyczne i skromne instrumentarium tworzą muzykę pełną pokory, a zarazem czystą i szlachetną. W *Te Deum* obsada obejmuje trzy dialogujące ze sobą chóry (żeński, męski i mieszany), fortepian preparowany przy pomocy metalowych śrub oraz orkiestrę smyczkową. Mamy również dowód skłonności kompozytora do wyszukiwania nietypowego instrumentarium – takim wyjątkowym instrumentem będzie tu harfa „wietrzna” (*wind harp*); jej niesamowity, jednostajny dźwięk emitowany z taśmy stanie się podstawą tej fascynującej kompozycji. [30’]

BARTOSZ MICHAŁOWSKI / PRZYGOTOWANIE CHÓRU

Założyciel, dyrektor artystyczny i dyrygent Poznańskiego Chóru Kameralnego, pomysłodawca i dyrektor Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Opus 966, twórca warsztatów kompozytorskich dla dzieci i młodzieży *Pisz muzykę – to proste!*, a także współautor projektu *Obrazowanie*, realizowanego w ramach Biennale Sztuki dla Dziecka w Poznaniu.

Ukończył z wyróżnieniem Wydział Dyrygentury Chóralnej Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu. Jest zwycięzcą IX Ogólnopolskiego Konkursu Dyrygentów Chóralnych oraz laureatem nagrody specjalnej za świadomość pracy nad emisją głosu w zespole chóralnym.

Przez siedem lat (1998-2005) był asystentem prof. Stefana Stuligroza i drugim dyrygentem Chóru Filharmonii Poznańskiej. Poprowadził kilkadziesiąt koncertów tego chóru, również z udziałem Orkiestry Filharmonii Poznańskiej oraz orkiestry Sinfonia Varsovia. Z Poznańskimi Słowikami koncertował wielokrotnie w Niemczech, Francji, Hiszpanii, Belgii, Holandii, Danii, Szwecji, Włoszech, Austrii, Szwajcarii, Czechach, na Litwie, w Rosji i w Japonii.

W 2005 roku założył Poznański Chór Kameralny, który jest dziś jednym z najwyższej cenionych polskich zespołów wokalnych.

Obok bogatego doświadczenia dyrygenckiego, Bartosz Michałowski przez wiele lat doskonalił umiejętności i wiedzę z zakresu emisji głosu – ukończył kursy mistrzowskie u Poppy Holden (Wielka Brytania), Christiana Ellsnera (Niemcy) i Józefa Fraksteina (Polska).

ORKIESTRA FILHARMONII GORZOWSKIEJ

Działalność rozpoczęła wraz z inauguracją CEA – Filharmonii Gorzowskiej, w maju 2011 roku. Debiutem koncertowym zespołu było wykonanie – wspólnie z Brandenburgisches Staatsorchester Frankfurt, chórem Singakademie z Frankfurtu oraz Chórem Akademii Sztuki ze Szczecina – IX Symfonii Ludwiga van Beethovena. Twórcą i pierwszym dyrektorem Orkiestry był Piotr Borkowski (marzec 2011–październik 2012). Od kwietnia 2013 Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej pracuje pod dyktando Moniki Wolińskiej.

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej to młody, międzynarodowy zespół. Muzycy pochodzą z Polski, Niemiec, Belgii, Portugalii, Japonii i Chin. Repertuar zespołu jest bardzo różnorodny – od baroku po współczesność. Mimo niedługiego stażu, Orkiestra wystąpiła z wieloma światowej sławy artystami. Muzycy zagrali m.in. pod batutą jednego z najwybitniejszych współczesnych artystów Maxima Vengerova oraz mieli zaszczyt pracować pod dyktando takich sław jak: Krzysztof Penderecki, Kazimierz Kord, Tadeusz Strugała, Antoni Wit, Tadeusz Wojciechowski i Jerzy Maksymiuk. Z Orkiestrą wystąpili już m.in.: Małgorzata Walewska, Agnieszka Rehlis, Bogusław Morka, Iwona Hossa, Iwona Sobotka, Natalie Choquette, Olga Pasiecznik, Thomas Hampson, Grażyna Brodzińska, Jacek Wójcicki, Ewa Małas-Godlewska, Soyoungh Yoon, Agata Szymczewska, Konstanty Andrzej Kulka, Roman Simović, Tomasz Strahl, Ivan Monighetti, Rafał Kwiatkowski, Adam Makowicz, Piotr Paleczny, Ewa Pobłocka, Leszek Możdżer, Zdzisław Piernik, Marta Klimasara i Maria Pomianowska.

W marcu 2012 Orkiestra zagrała podczas międzynarodowego projektu pod nazwą Gorzowski Festiwal Wielkanocny, odbywającego się w ramach 16. Wielkanocnego Festiwalu Ludwiga van Beethovena (Dyrektor Artystyczny – Elżbieta Penderecka).

Zespół brał również udział w projektach muzycznych z udziałem takich artystów jak m.in.: Krystyna Prońko, Jarek Śmietana, Henryk Miśkiewicz, Jose Torres, Krzesimir Dębski, Tomasz Szymuś, Adam Sztaba, Irena Santor czy Grzegorz Turnau. Orkiestra dwukrotnie wystąpiła na festiwalu Przystanek Woodstock – w sierpniu 2012 na scenie

Akademii Sztuk Przepięknych, a w 2014 na Dużej Scenie Festiwalu, towarzysząc skrzypkowi Michałowi Jelonkowi. W sierpniu 2013, na zaproszenie Jana A.P. Kaczmarka, Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej pod batutą Moniki Wolińskiej uświetniła Galę Otwarcia Transatlantyk Festival Poznań.

Zespół ma za sobą znakomity debiut fonograficzny – album z koncertami skrzypcowymi P. Czajkowskiego (D-dur op. 35) i J. Sibeliusa (d-moll op. 47), nagrany w kwietniu 2012 roku z laureatką 14. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego (Poznań, 2011) – Soyoung Yoon. Płyta *Sibelius, Czajkowski – koncerty skrzypcowe* otrzymała nominację do nagrody Fryderyk 2013 w kategorii album roku – muzyka symfoniczna i koncertująca, a także nominację mediów regionalnych do statuetki Ale Sztuka! Nagrany w sierpniu 2015 album *Bronisław Kaper / Jan A.P. Kaczmarek – SPOTKANIE* to druga płyta w dorobku zespołu. Wydawcą płyty jest CEA – Filharmonia Gorzowska. Album miał swoją premierę w listopadzie 2015. W 2016 roku otrzymał nominację do nagrody mediów lubuskich Ale Sztuka!

SKRZYPCE I

Maksym Dondalski
Maciej Grygiel
Karolina Hyla
Daria Krzysztoń
Filip Orlikowski
Paulina Wąsik

SKRZYPCE II

Łukasz Jaros
Justyna Bidler
Yi Ding
Katarzyna Szymczyk
Katarzyna Ślemp
Agnieszka Wenda
Bartosz Życzyński

ALTÓWKI

Dawid Pajdzik
Paweł Gaca
Oliwia Kędziora
Anna Rutkiewicz
Joanna Wasilewska
Paulina Zmysłowska-Kłosińska

WIOLONCZELE

Piotr Więclaw
Agnieszka Lasek
Natalia Makuch
Anna Świtalska
Katarzyna Winkiewicz

KONTRABASY

Paweł Wasilewski
Natalia Chmurczyk
Mateusz Rzytka

FLETY

Gaëlle Dohen
Dorota Kaufman

OBOJE

Eike Schäfer
Carlos Daniel Bernardino

KLARNETY

Waldemar Żarów
Grzegorz Tobis

FAGOTY

Mateusz Janiak
Bartosz Baran

WALTORNIE

Włodzimierz Reif
Krzysztof Landowski

PERKUSJA / KOTŁY

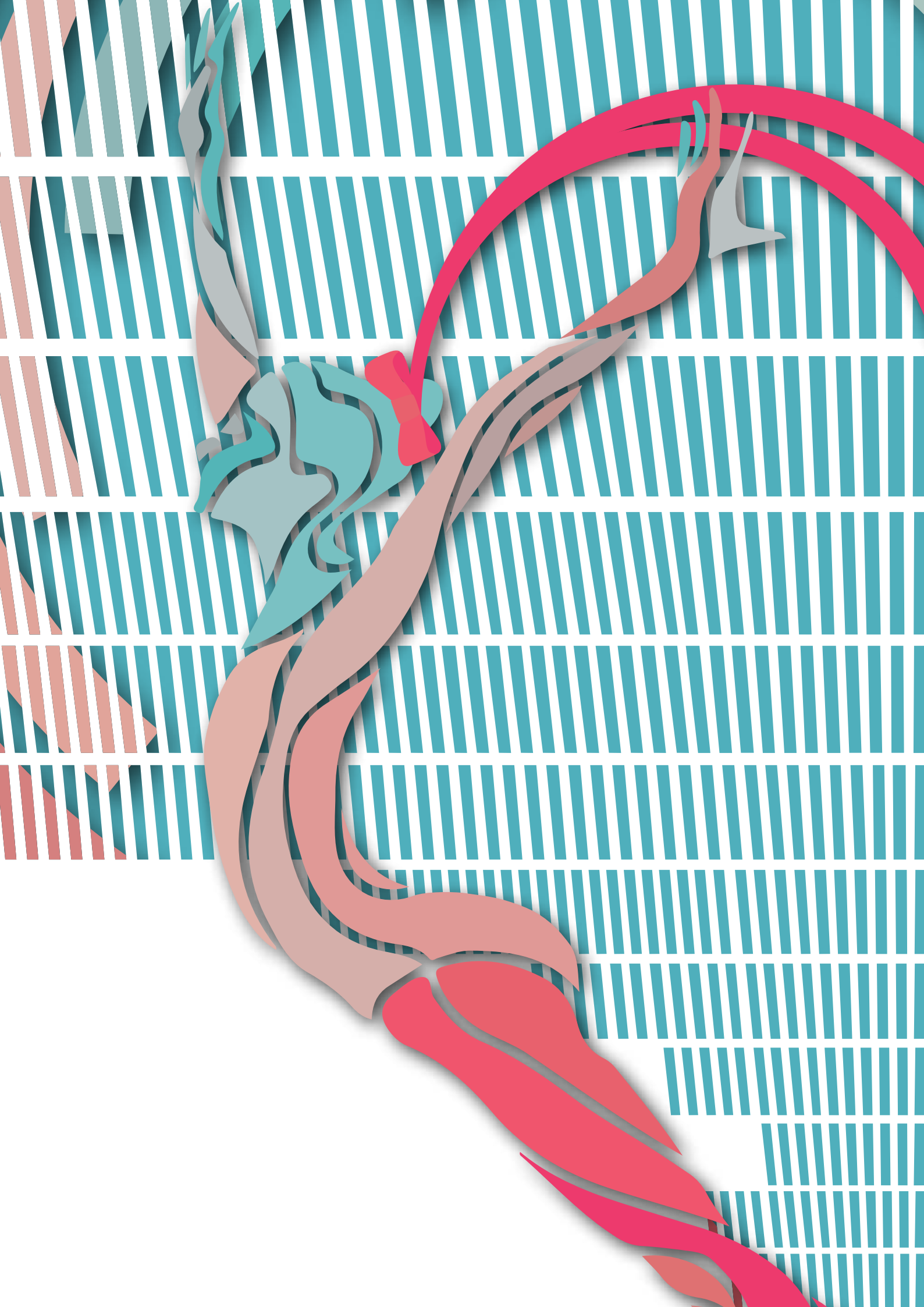
Tomoko Ishige
Aleksander Lasek

15.05.2016

KONCERT FAMILIJNY

LE VOCI DEL CORPO / GŁOSY CIAŁA

15 maja 2016
niedziela, 12:00
sala koncertowa

KONCERT FAMILIJNY
LE VOCI DEL CORPO / GŁOSY CIAŁA
Widowisko taneczne połączone z prezentacją filmową

Choreografia i kierownictwo artystyczne:

Magda Grabowska-Wacławek

Liwia Bargieł

Tancerze:

Natalia Edyta Bartoszek

Wiktoria Bożko

Kornelia Bury

Weronika Dymanowska

Zofia Gabryelów

Katarzyna Jagła

Julia Kałużna

Klaudia Kaźmierska

Karolina Kozieł

Alicja Leszczyńska

Marceli Moczyński

Maria Napieralska

Anika Nowicka

Paulina Nowicka

Sandra Piotrkiewicz

Marta Rzepecka

Oliwia Siewior

Maria Szwałik

Marta Szymańska

Martyna Tomczak

Anita Wesołowska

Kacper Witków

Wiktoria Wojciechowska

Le voci del corpo */ Głosy ciała*

Projekt *Le voci del corpo / Głosy ciała* ma charakter procesu twórczego, którego finalnym efektem jest 25-minutowy spektakl z udziałem młodzieży zajmującej się tańcem. Choreografia, którą możemy oglądać podczas spektaklu, stworzona przez Magdę Grabowską-Wacławek i Liwię Bargieł, wykorzystuje technikę ruchu połączoną z interpretacją muzyczną utworów, które bardzo ściśle korespondują z ideą całego Festiwalu oraz nawiązują do twórczości kompozytorów Festiwalowi szczególnie bliskich. Oprócz ruchu, drugim istotnym elementem przedstawienia będzie muzyka. W spektaklu wykorzystane zostaną fragmenty takich dzieł jak: *Spiegel im Spiegel* Arvo Pärta, *Drumming* Steve'a Reicha, *Lament* na chór mieszany a cappella Wojciecha Kilara oraz tematy muzyczne tego kompozytora z takich filmów jak *Dziwne wrota*, *Kronika wypadków miłosnych* czy *Pianista*. Zróżnicowana pod względem nastroju muzyka w połączeniu z układami choreograficznymi stworzy estetyczną kompozycję, która będzie oddziaływać na emocje widza. Będzie ona nawiązywała do ruchomych chórów, czyli kompozycji na grupę osób, bez wydzielania partii solowych – co pozwala stać się zespołowi rodzajem zbiorowego performerów. Spektakl nie jest konstruowany na podstawie linii narracyjnej. Dramaturgia wyłania się z dynamiki grupy tancerzy wobec przestrzeni i wobec muzyki; podczas występu tworzą oni na oczach widza wielopłaszczyznowe partytury choreograficzne – podobnie jak poszczególne partie instrumentalne i wokalne w muzyce symfonicznej, składając się w jedną całość, tworząc utwór.

MAGDA GRABOWSKA-WACŁAWEK

Muzyk, performer, ilustrator i grafik. Studia na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina ukończone z wyróżnieniem. Pracę magisterską pt. *Zagadnienie improwizacji ruchowej oraz jej rola w metodzie Emila Jaques-Dalcroze'a* napisała pod kierunkiem dr hab. Magdaleny Stępień. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Grafiki ukończyła z wyróżnieniem rektorskim – dyplom w pracowni projektowania książki Macieja Buszewicza oraz pracowni ilu-

stracji prof. Zygmunta Januszewskiego i rysunku w pracowni Jacka Staszewskiego. Otrzymała stypendium w Niemczech w pracowni ilustracji Georga Barbera (Atak). Brała udział w licznych konferencjach i warsztatach, m.in.: w kolejnych Konferencjach Tańca Współczesnego w Bytomiu, w warsztatach z improwizacji w Kaliszu podczas Festiwalu Strefa Kontakt, w Seminarium Rytmiki w Instytucie Emila Jaques-Dalcroze'a w Genewie, konferencji w Instytucie Carla Orffa w Salzburgu i w wielu innych. Ważniejsze wystawy z jej udziałem to: *Coming Out – najlepsze dyplomy ASP 2012*, *ArtNoble* w Galerii Studio 2013, *Książka Dobrze Zaprojektowana – Zaczynamy od dzieci* – laureat konkursu, *Must Have Łódź Design 2014* (wyróżnienie), wystawa ilustracji dziecięcej w ramach festiwalu Kino Dzieci 2015. Od kilku lat kontynuuje pracę pedagogiczną, prowadząc zajęcia muzyczno-ruchowe oraz autorskie zajęcia łączące muzykę i plastykę, co stanowi nieustanne źródło inspiracji.

Od 2015 prowadzi zajęcia *Kompozycja ruchu* na Wydziale Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie (specjalność rytmika). Od 2013 roku współpracuje z Muzeum Fryderyka Chopina, współtworząc autorski program sobotnich zajęć muzyczno-plastycznych o nazwie *Mala Akademia Chopinowska*. Zajęcia te w 2014 roku zdobyły wyróżnienie Warszawskiej Rodzinki. Współpracowała z Fundacją Muzyka jest dla wszystkich i w ramach projektu *Akcja Labirynt* przez trzy lata realizowała autorskie warsztaty o performancie, a także warsztaty ilustracji oraz łączące muzykę i plastykę. Od 2008 roku prowadzi nieustannie pracę z dziećmi w ramach cotygodniowych zajęć muzyczno-ruchowych w warszawskich przedszkolach o autorskim programie nauczania.

Muzycznie jest autorką licznych piosenek dla dzieci, wykorzystywanych podczas autorskich zajęć i muzyki do kilku filmów animowanych, w tym filmów Grzegorza Wacławka, oraz Małgorzaty Rżanek *Danse Macabre*, który prezentowany był na Festiwalu Filmowym w Cannes; autorka cyklu utworów na orkiestrę i zespoły kameralne. Obecnie pracuje nad własnym projektem muzycznym, działając pod pseudonimem Bovska i tworząc wspólnie z Janem Smoczyńskim. Laureatka konkursu młodych talentów w Szczecinie FMT Nowa Energia 2015 oraz laureatka konkursu Piosenkarnia 2015. Wraz z Liwią Bargieł współtworzyła performatywny Mala duet. Prace powstałe w tym czasie *Tam o piątej* oraz *Co widzisz?* pokazywane były na festiwalach w Polsce i za granicą. Jako ilustrator i grafik współpracuje z takimi markami jak: Narodowy Instytut Fryderyka Chopina, Muzeum Fryderyka Chopina, Agencja Wydawnicza Polskiego Radia, Kukbuk, Animoon, Green Cafe Nero, Wooden Story, Dembud oraz pracuje nad projektami autorskimi. Zajmuje się ilustracją samą w sobie oraz ilustracją w służbie użytkowej i projektowaniem z nią połączonym tj. książkami, plakatami, identyfikacjami itp.

LIWIA BARGIEŁ

Tancerka, choreograf, absolwentka Konserwatorium Tańca Współczesnego Trinity Laban w Londynie. Po studiach współpracowała z Warszawskim Teatrem Tańca. W latach 2010-2012 współtworzyła z Magdą Grabowską-Wacławek Mała duet. Prace powstałe w tym czasie *Tam o piątej* oraz *Co widzisz?* były prezentowane na festiwalach w Polsce i za granicą.

Jest autorką choreografii do spektakli *Ce bordel formidable / Extravaganza*, *Joanna Szalona. Królowa* (reż. Waldemar Raźniak). W roku 2012 była po raz pierwszy laureatką konkursu Rezydencja/Premiera organizowanego przez Klub Żak w Gdańsku, gdzie przy współpracy z Pia Meuthen stworzyła spektakl solowy *O mnie i trochę o Tobie*. Spektakl otrzymał pozytywne recenzje i był również prezentowany na festiwalach w Polsce i za granicą. W roku 2014 po raz drugi wyłoniona w tym konkursie, pod okiem Martina Sonderkampa, przygotowała spektakl/instalację *Love Song* inspirowany postacią Sylvii Plath.

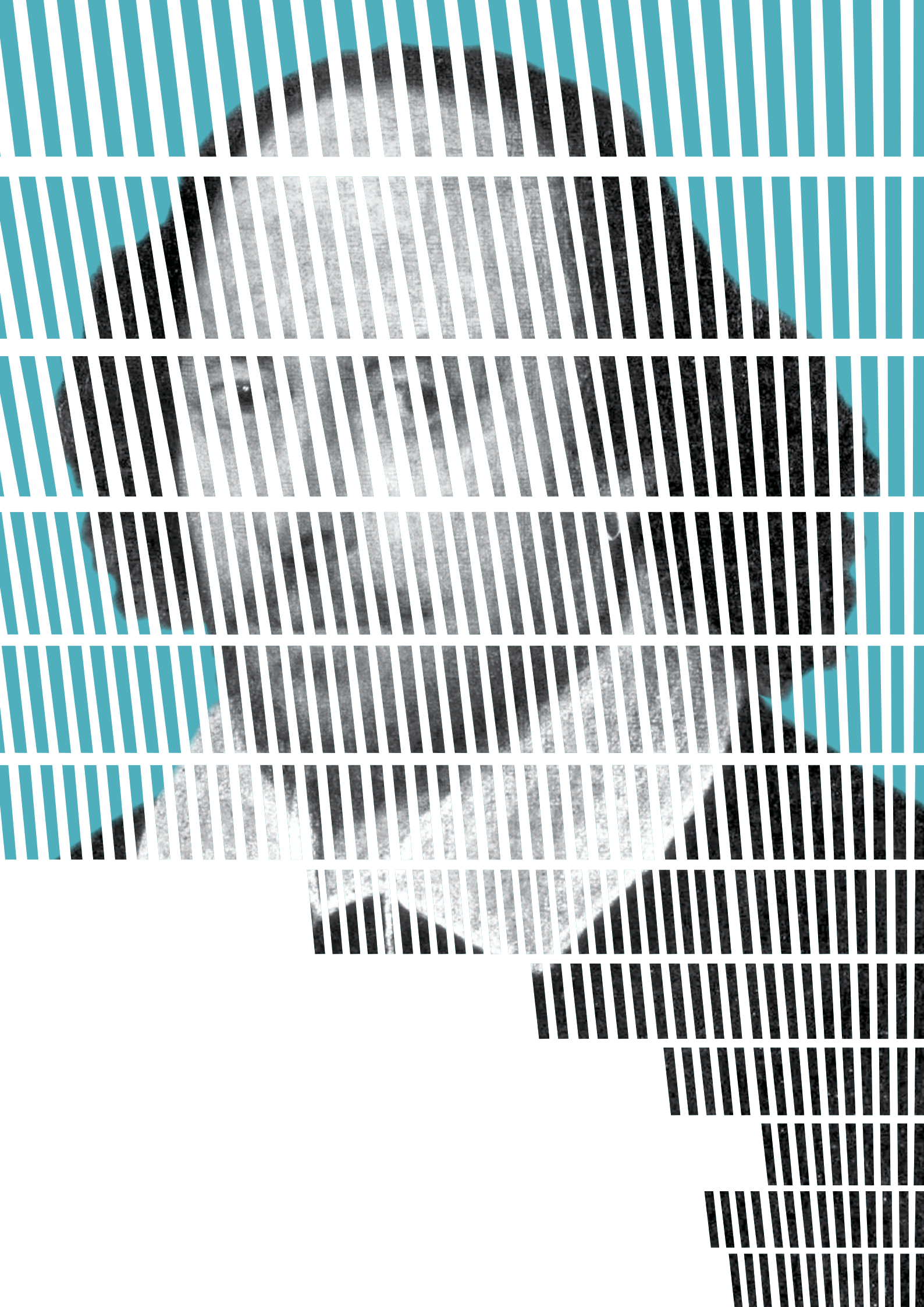
Od 2012 roku współpracuje z Akademią Teatralną im. A. Zelwerowicza w Warszawie. Jest autorką ruchu scenicznego do spektakli dyplomowych *Zimowa Opowieść* (reż. Cezary Morawski), *Ecce Homo* (reż. Krzysztof Majchrzak) oraz *Mistrz i Małgorzata* (reż. Waldemar Raźniak). W latach 2013-2015 związana jako tancerka z Teatrem Groteska w Krakowie, gdzie występowała w spektaklu *Przemiany* w choreografii Carolin Finn. W 2014 współpracowała z ASK wydziałem architektury PW, gdzie przygotowała performance *Glow*. W 2015 roku była autorką choreografii oraz tancerką w produkcji operowej *Orlando Paladino* (reż. Waldemar Raźniak). Współpracowała również z Teatrem Narodowym w Warszawie przy produkcji *Opowiadanie brazylijskie* (reż. Marcin Hycnar). Ponadto tworzy projekty interdyscyplinarne. Razem z artystką wizualną Martą Mielcarek przygotowała wystawę/instalację *Pozycja początkowa-wertykalna* oraz choreografię do autorskiej wystawy Marty Mielcarek *Nullpunkt*. Współzałożycielka szkoły tańca współczesnego Warsaw Dance Department.

15.05.2016
proMODERN SHAKESPIRED

15 maja 2016
niedziela, 19:00
Scena Letnia Teatru im. Juliusza Osterwy

*pro*MODERN SHAKESPIRED

MIŁOSZ BEMBINOW (*1978)
ShakeSpired 10'

KRZESIMIR DĘBSKI (*1953)
Dwa sonety 6'

ANNA IGNATOWICZ-GLIŃSKA (*1968)
Sonet 116 6'

WOJCIECH BŁĄŻEJCZYK (*1981)
Sonet 46 [prawykonanie] 4'

ALEKSANDER KOŚCIÓW (*1974)
O, call not me... 6'

PRZERWA

KRZYSZTOF HERDZIN (*1970)
Trzy sonety 12'

PAWEŁ ŁUKASZEWSKI (*1968)
Weary with toil 4'

PHILIP LAWSON (*1957)
To me, fair friend 6'

MACIEJ ZIELIŃSKI (*1971)
That time of year [prawykonanie] 8'

ANDRZEJ BORZYM (*1979)
2 z 4 pieśni do słów Williama Szekspira 5'

TOMASZ OPAŁKA (*1983)
...lips to kiss... 6'

Katarzyna Bienias / sopran (gościnnie)

Ewa Puchalska / mezzosopran

Ewelina Rzezińska / mezzosopran

Andrzej Marusiak / tenor

Krzysztof Chalimoniuk / baryton

Piotr Pieron / bas, kierownictwo artystyczne

Dla uczczenia przypadającej w 2016 roku 400. rocznicy śmierci Williama Szekspira, nagrodzony dwoma Fryderykami, sekstet wokalny muzyki współczesnej proMODERN wraz z najwybitniejszymi polskimi kompozytorami, stworzył unikalny projekt artystyczny – rodzaj muzycznego pejzażu osnutego na tekstach Szekspirowskich sonetów, najbardziej ekscytującej poetycko formy używanej przez genialnego angielskiego poetę i dramaturga. Projekt wraz z sekstem współtworzą czołowi polscy kompozytorzy: Krzesimir Dębski, Krzysztof Herdzin, Paweł Łukaszewski, Stanisław Moryto, Tomasz Opałka, Maciej Zieliński, Dariusz Przybylski, Anna Ignatowicz-Glińska, Miłosz Bembinow, Aleksander Kościów czy Andrzej Borzym. W efekcie publiczność ma szansę usłyszeć wielowokłowy zestaw dzieł o zróżnicowanym stylu i barwie, w wykonaniu czołowego polskiego zespołu wokalnego, specjalizującego się muzyce współczesnej. [ca 75']

Sekstet wokalny muzyki współczesnej proMODERN

Nagradzany Fryderykami, jedyny w Polsce zespół wokalny specjalizujący się w wykonawstwie muzyki współczesnej. Wypełnia lukę na polskim rynku muzycznym. W jego skład wchodzi wybitni śpiewacy soliści, gruntownie wykształceni muzycy. Zespół współpracuje z najlepszymi polskimi kompozytorami, stając się dla nich inspiracją. Koncertuje dla wielu krajowych instytucji, prezentując atrakcyjne programy i udowadniając, że muzyka współczesna może być przede wszystkim piękna i przyjemna w odbiorze. Repertuar grupy obejmuje dzieła muzyki klasycznej ostatniego półwiecza i najnowsze kompozycje pisane dla zespołu. Zdobycza dwóch nagród Fryderyk 2015 za swój debiutancki album *Where are You. Pieces from Warsaw* oraz drugiej nagrody Międzynarodowego Konkursu Zespołów Wokalnych w fińskim Tampere. Założycielem i kierownikiem artystycznym proMODERN jest Piotr Pieron.

Kiedy Piotr Pieron zwrócił się do mnie z propozycją komponowania trzech sonetów Szekspira, przeznaczonych na sekstet wokalny a cappella, w pierwszej chwili ucieszyłem się niezmiernie, ponieważ uwielbiam pisać na chór, a tym bardziej zachwycała mnie perspektywa stworzenia utworu dla grupy wyrafinowanych kameralistów, specjalizujących się w muzyce współczesnej. Po chwili jednak zaczęły mnożyć się wątpliwości, głównie z powodu oryginalnego, staroangielskiego tekstu, do którego miała zostać dodana moja muzyka. [...] Wybrałem sonety, które wydały mi się najbliższe mojej liryce, opowiadające o jasnych stronach miłości, o pięknie i sile uczucia, dostosowałem do nich lekko melancholijny, pełen uczuciowości charakter muzyki – i oto są. Szekspir i Herdzin opowiadają o miłości przy pomocy sekstetu proMODERN. Miłego słuchania!

Krzysztof Herdzin

Muzyka nie ma mocy wyjaśnienia szekspirowskich zagadek. Może je natomiast w swoisty sposób „naświetlić” i nasycić emocją. Jeśli istnieje pomost między Szekspirem a nami współczesnymi – to są nim ludzkie emocje.

Anna Ignatowicz-Glińska

Jednym z założeń kompozytorskich utworu *ShakeSpired* jest zbudowanie nowoczesnego pomostu między wybranym tekstem a współczesnym odbiorcą, oczekującym komunikatywnej interpretacji słów brytyjskiego wieszczka – przy użyciu m.in. współczesnych środków ekspresji wokalne, a także tradycyjnej melodyki czy rzetelnie brzmiącej harmonii.

Miłosz Bembinow

SHAKESPEARE
LIVES IN 2016

BRITISH
COUNCIL

GREAT
BRITAIN

Program koncertowy
proMODERN shakespired uzyskał
oficjalny patronat British Council.

KATARZYNA BIENIAS

/ SOPRAN

Edukację muzyczną rozpoczęła od nauki gry na fortepianie w wieku ośmiu lat. Jest absolwentką Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st. w Łodzi, którą ukończyła pod kierunkiem prof. Zbigniewa Lasockiego. Studia na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie ukończyła z wyróżnieniem w klasie śpiewu klasycznego ad. Jolanty Janucik. Jako stypendystka programu Erasmus, doskonaliła swój warsztat wokalny pod okiem wybitnych śpiewaków oraz pedagogów z Włoch m.in. u prof. Gabrielli Munari i Elisabetty Andreani. Uczestniczyła w licznych kursach wokalnych prowadzonych przez muzyków i śpiewaków wielkiego formatu jak Ingrid Kremling, Christian Ellsner czy Bobby McFerrin. Jest laureatką drugiej nagrody międzynarodowego konkursu wokalnego w Legnago (Włochy). Zadebiutowała na deskach Warszawskiej Opery Kameralnej w przedstawieniu *L'amante di tutte* B. Galupiego.

Współpracuje z takimi instytucjami kulturalnymi jak Teatr Polski w Warszawie, Filharmonia Narodowa, Operetka im. Jana Kiepury w Warszawie. Wielokrotnie udzielała swojego głosu na potrzeby nagrań studyjnych na płyty (m.in. *Śpiewniki* wyd. przez Muzeum Powstania Warszawskiego) oraz do filmów (*Jan Paweł II. Szukałem Was*, *Bitwa Warszawska 1920*, *Papusza*). Nagrała płytę z pieśniami Macieja Małeckiego (partia fortepianu). Współpracowała w roli korepetytora z aktorami Teatru Narodowego, Centralnego Basenu Artystycznego oraz Studia Teatralnego Koło. Jako solistka koncertuje w kraju i za granicą. Jej repertuar obejmuje szeroki zakres utworów: od renesansu po muzykę współczesną.

EWA PUCHALSKA

/ MEZZOSOPRAN

Jest absolwentką Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st. im. Karola Szymanowskiego w Warszawie, którą ukończyła w klasie fortepianu prof. Marii Niemiry w 1997 roku. Przez trzy lata studiowała fortepian w warszawskiej Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w klasie prof. Marii Szaiber, następnie rozpoczęła studia śpiewu solowego na Wydziale Wokalnym tej samej uczelni, które ukończyła w czerwcu 2007 roku w klasie prof. Krystyny Jaźwińskiej-Dobosz. W 2006 roku, będąc studentką piątego roku, wykonywała partię Lisetty w operze J. Haydna *Il Mondo della luna* w reż. Jitki Stokalskiej pod dyrekcją Sławomira Wróblewskiego, w Warszawie i w Monachium.

Od 2003 roku na stałe pracuje w Warszawskiej Operze Kameralnej jako solistka. Bierze udział w niemal wszystkich produkcjach tego teatru. Najważniejsze z nich to: coroczny Festiwal Mozartowski, prezentujący wszystkie dzieła operowe Wolfganga Amadeusza Mozarta, Festiwal Georga Friedricha Haendla (w operze *Juliusz Cezar*), Festiwal Ad Hymnos ad Cantus (koncerty muzyki polskiej z przełomu XVI i XVII w.) oraz wiele innych dzieł scenicznych (m.in.: *Semiramida* G. Rossiniego w reż. Giovanniego Pampiglione, *Jenufa* L. Janacka w reż. Jitki Stokalskiej, *Wolny strzelec* C.M. von Webera w reż. Marka Weissa-Grześnińskiego, *Il Matrimonio con Variazioni* J. Kofflera, zinstrumentowanej przez Edwarda Pałásza, w reż. Romany Agnel, pod dyr. Przemysława Fiugajskiego). Od 2008 roku wykonuje partię trzeciego Geniusza w *Czarodziejskim Flecie* W.A. Mozarta na deskach Warszawskiej Opery Kameralnej, jak i podczas tournée w Japonii, Francji i Hiszpanii. W styczniu 2012 wystąpiła w partii Ona 3 w prapremierowym wykonaniu opery Edwarda Pałásza *Ja Kain*.

Przygodę ze śpiewem zaczynała od poezji śpiewanej. Jako licealistka nawiązała trwającą do dziś współpracę z niezwykle zdolnym i twórczym pianistą i kompozytorem - Hadrianem Filipem Tabęckim, współtworząc z nim m.in. projekt *Śpieszmy się kochać ludzi*, do poezji ks. Jana Twardowskiego, a także wykonując i nagrywając jego kompozycje. Traktując śpiew rozrywkowy jako swoje hobby, uczestniczyła też w warsztatach wokalnych prowadzonych przez Elżbietę Zapendowską.

EWELINA RZEZIŃSKA

/ MEZZOSOPRAN

Pedagog, dyrygent chóralny. Ukończyła z wyróżnieniem studia na Wydziale Edukacji Muzycznej Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie (specjalność rytmika), śpiew solowy z wyróżnieniem w Państwowej Szkole Muzycznej im. F. Chopina w klasie prof. Hanny Rejmer. Jest także absolwentką Studium Podyplomowego Chórmistrzostwa i Emisji Głosu przy Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. W latach 1995–2014 uczestniczka, a potem instruktorka emisji głosu i asystentka dyrygenta w chórze Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Od 2005 roku pracuje w Zespole Wokalnym Warszawskiej Opery Kameralnej. Jako chórmistrz i pedagog prowadzi warsztaty emisji głosu na zaproszenie zespołów chóralnych. Występuje w kraju i za granicą, śpiewając zarówno kameralistykę, jak i repertuar solowy.

ANDRZEJ MARUSIAK

/ TENOR

Absolwent Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia w Łomży w klasie skrzypiec. W 2009 roku ukończył z wyróżnieniem studia na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina na Wydziale Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca w klasie dyrygentury prof. dr hab. Katarzyny Sokołowskiej, a w roku 2012 ukończył z wyróżnieniem studia na Wydziale Wokalnym tej samej uczelni w klasie śpiewu solowego ad. dr. hab. Roberta Cieśli. Od 2006 roku pracuje w Warszawskiej Operze Kameralnej jako śpiewak solista. Wraz z WOK występował na scenach operowych Polski, Europy i Azji, wykonując dzieła sceniczne od baroku do czasów współczesnych. Występował ponadto na scenie kameralnej Opery Narodowej w Warszawie, kreując postać Lizandra ze *Snu nocy letniej* B. Brittena i Ferranda z *Così fan tutte* W.A. Mozarta.

Czynnie współpracuje z chórami: Warszawskiej Opery Kameralnej, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Politechniki Warszawskiej i Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Członek sekstetu proMODERN wykonującego muzykę współczesną oraz zespołu Wikingowie prezentującego „pieśni morza” w tradycyjnych surowych brzmieniach.

KRZYSZTOF CHALIMONIUK

/ BARYTON

Studia wokalne ukończył w 2009 roku na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Studiował pod kierunkiem profesorów: Adama Kruszewskiego, Ryszarda Cieśli i Dariusza Niemirowicza. Uczestniczył w kursach wokalnych, prowadzonych między innymi przez prof. Ryszarda Karczykowskiego, prof. Daniela Kotlińskiego, prof. Vladimira Chernova, prof. Gyrka Snellinga.

Na scenie operowej debiutował w 2010 roku na festiwalu w Bad Hersfeld (Niemcy), w tytułowej roli Nabucco Giuseppe Verdiego. W tym samym roku zdobył nagrodę dla najlepszego solisty Festiwalu Muzyki Cerkiewnej Hajnówka. Od roku 2004 występował z wybitnymi i uznanymi dyrygentami, takimi jak: Jacek Kasprzyk, Henryk Wojnarowski, Irina Bogdanovich, Helmuth Rilling, Niklas Willen, Antoni Wit, Jesus Lopez Cobos, Sigfried Heinrich, Ewa Strusińska, Łukasz Borowicz, Jakub Burzyński, Simon Standage, Massimiliano Caldi, Tamas Vasary, Krzysztof Urbański, a także orkiestrami: Orkiestrą Filharmonii Narodowej, Sinfonią Varsovią, Polską Orkiestrą Radiową, Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej. Współpracował ze znakomitym polskim pianistą jazzowym Włodkiem Pawlikiem przy nagraniu ścieżki dźwiękowej do spektaklu *Stygmatyczka* (Scena Faktu TVP).

PIOTR PIERON

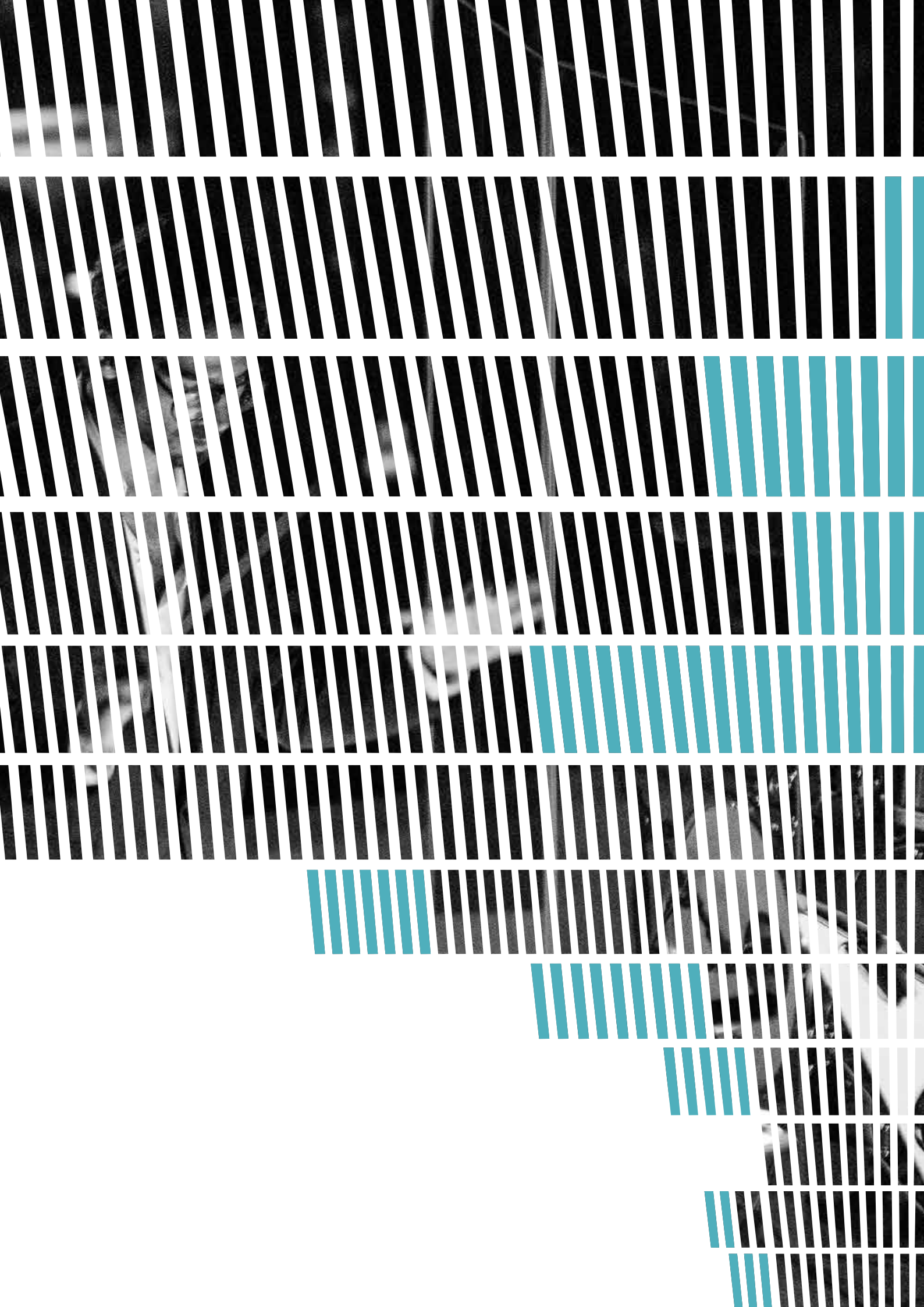
/ BAS

Absolwent Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie śpiewu prof. Jerzego Artysza. Studiował również dyrygenturę chóralną pod kierunkiem prof. Mieczysława Nowakowskiego. Jako solista debiutował w marcu 2007 na deskach Warszawskiej Opery Kameralnej, z którą jest obecnie związany. Współpracował z Teatrem Wielkim w Poznaniu przy realizacji opery *Ernani* Giuseppe Verdiego. W 2010 roku, zaproszony przez Marca Minkowskiego, wziął udział w festiwalu Chopin i jego Europa oraz Wratistavia Cantans. Występował na scenach Filharmonii Narodowej, Filharmonii Krakowskiej, na deskach teatrów krajowych, a za granicą – na scenach operowych Hiszpanii i Japonii. W czerwcu 2013 wykonał partię solową IX Symfonii Beethovena na zakończenie sezonu artystycznego Filharmonii Narodowej. Bardzo aktywny i doświadczony kameralista. Założyciel i kierownik artystyczny renomowanego sekstetu proMODERN, pierwszego w Polsce zespołu wokalnego specjalizującego się w wykonawstwie muzyki współczesnej, nagrodzonego dwiema statuetkami Fryderyk 2015. Współpracował jako dyrygent z chórem Ars Cantata i zespołem akademickim Szkoły Głównej Handlowej, z którym zdobywał nagrody na krajowych konkursach. Jest członkiem znanego w kraju i za granicą kwartetu muzyki dawnej Favola in musica. Śpiewa też z wieloma innymi zespołami, m.in. UMFC Vocal Consort, Capella Corale Varsaviana, La Tempesta. Jako członek zespołu solistów Warszawskiej Opery Kameralnej brał udział w wielu spektaklach. Ma w repertuarze szereg dzieł oratoryjnych, koncertuje jako solista i kameralista w kraju i za granicą, zajmuje się także działalnością aktorską – współpracował z Teatrem Ateneum i Teatrem Polskim. Bierze również udział w realizacjach projektów jazzowych.

17.05.2016

JIMEK & MIUOSH
/ HIP HOP SYMFONICZNIE

17 maja 2016
wtorek, 19:00
sala koncertowa

JIMEK & MIUOSH / HIP HOP SYMFONICZNIE

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej
Radzimir Dębski – Jimek / dyrygent

Miuosh / vocal

Gościnnie:

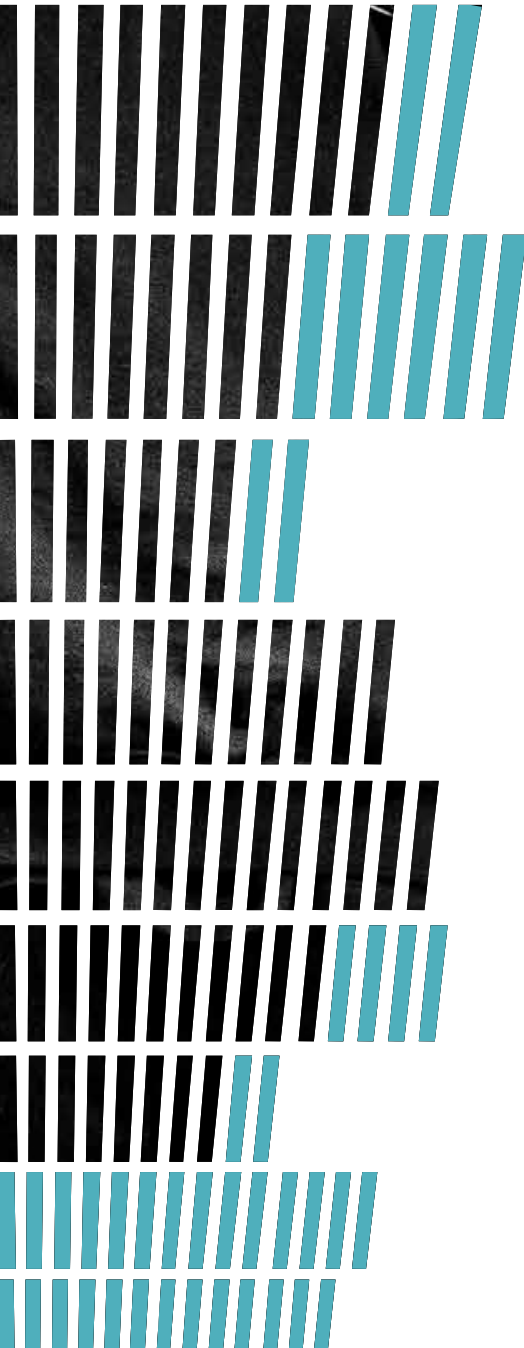
Booryz / vocal

Joka / vocal

Katarzyna Golomska / vocal

José Manuel Albán Juárez / perkusja

Wojciech Sobura / perkusja

JIMEK & MIUOSH / HIP HOP SYMFONICZNIE

Takiego koncertu jeszcze nie było. Rap w pełnym wydaniu symfonicznym po raz pierwszy usłyszeliśmy w Katowicach. To dość naturalne, że właśnie tam, w jednym projekcie spotkali się muzycy Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia i artyści hiphopowi – nowa siedziba NOSPR sąsiaduje bowiem z Bogucicami, jednym z inkubatorów polskiego rapu. Za aranżacje muzyki tworzącej projekt w całości odpowiada Radzimir Dębski, komponujący pod pseudonimem Jimek – artysta, o którym zrobiło się głośno po tym, jak jego remiks piosenki Beyoncé pokonał trzy tysiące innych utworów i trafił na płytę wokalistki.

Projekt, będący połączeniem brzmienia pełnego składu orkiestry symfonicznej z wokalistą reprezentującym środowisko hiphopowe, od początku wywoływał olbrzymie zainteresowanie mediów i fanów muzyki z całego kraju. Po koncertach premiery publiczność domagała się i wciąż domaga kolejnych występów. W projekcie *Jimek & Miuosh – Hip Hop Symfonicznie* gościnnie udział wzięli również raper Joka czy Katarzyna Golomska z zespołu Lilly Hates Roses. Podczas IV Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara Jimek i Miuosh wystąpią z towarzyszeniem Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej pod dyktando kompozytora.

W czerwcu 2015 do sklepów trafił album *Miuosh / Jimek / NOSPR 2015* będący zapisem koncertu łączącego muzykę w pełni symfoniczną i rap. Wydawnictwo wzbogacone jest o DVD zawierające wideo z koncertu w sali NOSPR oraz film dokumentalny z przygotowań i prób do niego. W połowie sierpnia ubiegłego roku album uzyskał status Złotej Płyty.

Sukces albumu powtórzył również utwór *Hip Hop History Orchestrated by Jimek*, który w internecie bije rekordy popularności. To kompilacja niemal trzydziestu utworów, które według Radzimira Dębskiego ukazują ważną część historii gatunku. Teledysk odbił się szerokim echem na całym świecie. Kilkanaście milionów wyświetleń na kanałach społecznościowych, artykuły prasowe i doniesienia medialne w kilkudziesięciu językach poparte były zachwytem oryginalnych wykonawców (m.in.: M.O.P., Nicki Minaj, Pharoahe Monch, The Prodigy). [ca 90']

RADZIMIR DĘBSKI / JIMEK / DYRYGENT

Muzyk i kompozytor, jako producent muzyczny występujący pod pseudonimem Jimek. Edukację muzyczną rozpoczął w wieku sześciu lat. Był uczniem klas: skrzypiec, perkusji, trąbki i fortepianu. Zdał brytyjską maturę St. Paul's British International School of Warsaw i European International School. Edukację kontynuował na dwóch uczelniach: University of California Los Angeles (wydział Film Scoring, Orchestration) oraz w Akademii Muzycznej Fryderyka Chopina w Warszawie, uzyskując tytuł magistra kompozycji.

Od ponad 12 lat komponuje muzykę do filmów fabularnych (m.in. *1920 Bitwa Warszawska*, *Ranczo Wilkowyje*, *Szatan z siódmej klasy*, *Polisz Kicz Projekt*, *Stacja*), do seriali telewizyjnych (m.in. *Tancerze* sezon II i III w TVP, *Ranczo* sezon I-IV w TVP, *Kosmici* w Polsacie) oraz spektakli teatralnych (m.in. w Teatrze Dramatycznym w Warszawie). Ponadto skomponował 30 utworów symfonicznych i kameralnych, jako dyrygent koncertował m.in. w filharmoniach: Śląskiej, Łódzkiej, Dolnośląskiej, Toruńskiej oraz w Sali Koncertowej AMFC.

Szersza publiczność usłyszała o nim w kwietniu 2012, po wygranej w konkursie na remiks utworu Beyoncé *End of time*. Kompozytor pokonał trzy tysiące uczestników, a jego remiks znalazł się na płycie artystki *4:The Remix*.

W czerwcu 2012 otworzył Koncert Superledynek podczas 49. KFPP w Opolu, w tym samym roku nawiązał współpracę z Pezetem, której efektem był utwór *Nie muszą wracać*, w ramach projektu Reebok Classic Trax. W latach 2012 i 2013 skomponował oprawę muzyczną gali *Polacy z Werwą*.

W 2013 roku przyjął zaproszenie jako ekspert do muzycznego talent show telewizji TVN – *X Factor*, był także autorem muzyki do spotu wizerunkowego telewizji TVN. W 2014 skomponował utwór *Hypnotix* do sceny miłosnej w filmie *Miasto 44* w reżyserii Jana Komasy.

W roku 2014 otrzymał zamówienie na dwa utwory symfoniczne, które miały swoje wykonania podczas inauguracji nowego gmachu Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie. W listopadzie 2014 ukazał się singiel *Prologue*, będący zapowiedzią debiutanckiej płyty *The Best Of*. Od stycznia 2015 jego kompozycja jest sygnałem Wiadomości TVP. Jest także autorem muzyki w spocie wizerunkowym TVN FILM.

W marcu 2015 roku poprowadził Narodową Orkiestrę Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach podczas dwóch wyjątkowych koncertów, do których przygotował symfoniczne aranżacje utworów Miuosha. Specjalnie na tę okazję przygotował także *Hip Hop History* – dziesięciominutowy medley niemal 30 amerykańskich utworów hiphopowych. Informację o tym nagraniu udostępniły największe serwisy na całym świecie, a zespół M.O.P., którego dwa utwory znalazły się w zestawieniu umieścił link na swoim profilu na portalu społecznościowym Facebook, który następnie został udostępniony przez ponad 20 tysięcy fanów.

MIUOSH / VOCAL

Dla Miłosza Boryckiego wszystko zaczęło się od polskiego rapu, bo „w pewnym wieku przekaz jest ważniejszy niż sama muzyka”. Najpierw był Liroy, zaraz potem Kaliber 44 i Wzgórze Ya-Pa 3. W dzieciństwie przez trzy lata uczył się grać na instrumentach klawiszowych, co przydało mu się później, gdy zaczął robić podkłady muzyczne i produkować nagrania – czy to na swoje płyty solowe czy na albumy Projektor, Pokahontaz czy Fandango Gang. Na poważnie rapować zaczął w 2001 roku. Razem z Puq założyli zespół Projektor, dzięki któremu Miuosh wszedł na rapową scenę. W czerwcu 2001 Projektor nagrał swój pierwszy utwór *To Projektor*. Miuosh i Puq zaczęli grać koncerty i coraz więcej nagrywali. Występujący z nimi beatboxer Minix przedstawił ich swojemu starszemu bratu, Rahimowi – legendarnemu już wtedy raperowi i producentowi, w latach dziewięćdziesiątych znanemu z 3 X Klan i współpracy z Kalibrem 44, a potem przede wszystkim z Paktofoniki, Pokahontaz i działalności solowej. Rahimowi spodobał się rap Miuosha i zaproponował mu nagranie wspólnego utworu *Poprzez teksturę*. Razem założyli MaxFloStudio, a następnie firmę MaxFloRec, która wydawała ich płyty. Wpływ Paktofoniki na muzykę Projektora był tak duży, że na jej temat ukuto nawet termin „postpaktofonizm”. Młody raper, jeszcze przed maturą, uczestniczył w nagrywaniu debiutanckiego, mocno wyczekiwanego albumu Pokahontaz *Receptura*, rapował też w promującym płytę utworze *Za szybcy się wściekli*. Wkrótce potem ukazał się debiut Projektora. Po rozstaniu z Rahimem, Miuosh założył własną wytwórnię płytową Fandango Records. Nazwę wziął od gry komputerowej Grim Fandango, której akcja dzieje się w podziemiu, zakładając, że działalność wytwórni będzie raczej podziemna. Dzięki coraz większej popularności Miuosha wytwórnia jednak szybko odniosła sukces. W 2007 roku wydał debiutancką płytę solową, w 2011 ukazała się następna jego solowa produkcja zatytułowana *Piąta strona świata*. W tym czasie muzyk zaczął odkrywać na nowo swoje śląskie korzenie, na co duży wpływ miała m.in. znajomość z Janem „Kyksem” Skrzekiem. W 2012 roku wydał album *Prosto przed siebie*, który promował singlem *Reprezent*. Nie tylko sampłował w nim Kalibra 44, ale też zaprosił do gościnnego udziału Jokę, współzałożyciela klasycznej dla polskiego hip-hopu grupy. W kolejnych latach nagrał następne albumy: *Nowe światło* – w duecie z Onarem (2013), *Pan z Katowic* (2014) oraz *Ulice bogów. Produkcja Fleczer* (2015). W czerwcu ubiegłego roku, nakładem wytwórni muzycznej Fandango Records, ukazał się album koncertowy *2015* Miuosha, Jimka – Radzimira Dębskiego oraz NOSPR. Na albumie znalazł się zapis koncertu nagranych w siedzibie NOSPR z udziałem artystów i orkiestry.

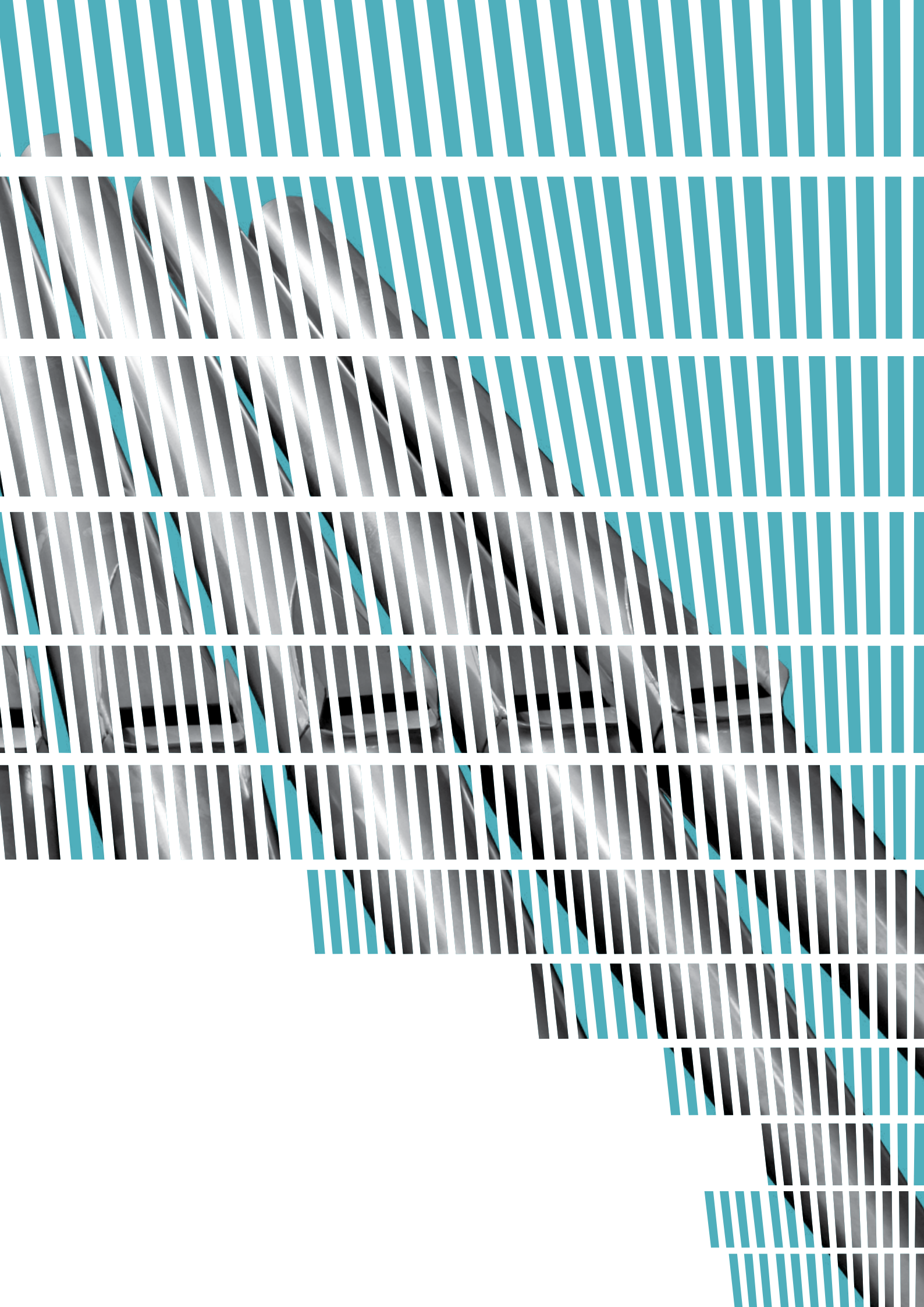

18.05.2016

RECITAL ORGANOWY
ANDRZEJA CHOROSIŃSKIEGO

18 maja 2016
Środa, 19:00
Katedra Gorzowska

RECITAL ORGANOWY ANDRZEJA CHOROSIŃSKIEGO

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)
Passacaglia c-moll BWV 582 13'

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)
Rondo a-moll KV 511 10'
(transkrypcja na organy A. Chorościński)

ANTONIO VIVALDI (1678-1741)
Wiosna z cyklu *Cztery Pory Roku* 10'
(transkrypcja na organy A. Chorościński)

MARIAN SAWA (1937-2005)
Sekwens 10'

OLIVIER MESSIAEN (1908-1992)
Diptyque na organy 12'

WOJCIECH KILAR (1932-2013)
Introitus z Missa pro pace 12'

Rozwój twórczości organowej, począwszy od średniowiecza przez kolejne epoki, dotyczył zarówno samej muzyki, jak i zmian w budownictwie samego instrumentu. Ogólnoświatowy renesans muzyki organowej przypada na wiek XIX; wiele dzieje się także w muzyce organowej XX i XXI wieku, którą w wykonaniu najlepszych polskich organistów prezentujemy w ramach kolejnych edycji Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara.

Programy recitali organowych z jednej strony obrazują wielkie zafascynowanie kompozytorów możliwościami barwowymi instrumentu, których mnogość dorównuje zakresowi barw całej orkiestry symfonicznej, z drugiej – prezentują ciekawe, nierzadko odważne pomysły harmoniczne, od barokowego przepychu i motoryczności po brzmienia bardziej monumentalne i skupione wewnątrz.

W programie recitalu Andrzeja Chorościńskiego usłyszymy zarówno dzieła pisane na organy w oryginale, jak i transkrypcje utworów wykonywanych powszechnie w całkiem innej obsadzie. Obok kompozycji współczesnych twórców – Oliviera Messiaena, Wojciecha Kilara i Mariana Sawy – artysta wykona dzieła mistrzów baroku: Johanna Sebastiana Bacha i Antonio Vivaldiego oraz tworzącego w XVIII wieku Wolfganga Amadeusza Mozarta.

Jedyna zachowana do dziś w dorobku J.S. Bacha i wymieniana wśród najdoskonalszych większych dzieł organowych lipskiego kantora *Passacaglia c-moll* (1708–12), oparta jest na antycznej hiszpańskiej formie tanecznej. Jako utwór muzyczny *passacaglia* jest XVII-wieczną formą wariacyjną, opierającą się na technice ostinatowej; jej cechą charakterystyczną jest powtarzający się w dolnym głosie temat. U Bacha zostaje on przetworzony w 20 wariacjach, których materiał dźwiękowy nabudowuje się na temacie i wokół niego.

Rondo a-moll (1787), które usłyszymy w transkrypcji Andrzeja Chorościńskiego na organy, ogniskuje najlepsze cechy późnej Mozartowskiej pianistyki, wybitnej pod względem melodycznym i dalekiej od stereotypowej sielankowości i koronkowości muzyki XVIII wieku, a zarazem – kunsztownej kontrapunktycznie. Ze swoją ekspresją, skalą chromatyczną, rozległymi kupletami i częstymi zmianami między tonacją *moll* i *Dur* – *Rondo* należy do najważniejszych samodzielnych prac Mozarta na fortepian solo.

Subtelne brzmienie organów będzie można usłyszeć w innym barokowym utworze, napisanym w oryginale na skrzypce i orkiestrę. *Wiosna* Antonio Vivaldiego to pierwszy z cyklu koncertów skrzypcowych *Cztery pory roku* (*Le Quattro Stagioni*, ok. 1720) będących muzyczną kwintesencją baroku włoskiego – barwną, pełną temperamentu, wirtuozowską i emocjonalną.

Sekwens to utrzymany w refleksyjnym charakterze utwór wybitnego polskiego kompozytora, organisty, improwizatora – Mariana Sawy. Melodyczność, dynamizm, spójnie skonstruowana forma oraz dbałość o walory brzmieniowe i wyrazowe – oto najważniejsze cechy dzieł kompozytora, którego styl jest wyrazisty, zindywidualizowany i niezwykle syntetyczny. Głęboka znajomość istoty muzyki organowej sprawia, że w dziełach M. Sawy mogą współistnieć: chorał gregoriański, polifonia, harmonia oraz klastery, które zaszczerpił wiek XX. W *Sekwensie* twórca połączył współczesne dysonanse z pastiszem w stylu Bacha, cytatami z chorału gregoriańskiego oraz elementami polskich tańców ludowych.

Diptyque (1929) Oliviera Messiaena napisany na organy solo jest utworem opartym na dwóch myślach melodycznych – pierwszej, chromatycznej, wyraźnie mollowej, szybkiej i głośniejszej, po której następuje druga, spokojna, wyciszona i jaśniejsza w brzmieniu. Na taką wyraźną dwudzielność kompozycji wskazuje zarówno sam tytuł, jak i jego dopełnienie (*Esej o ziemskim życiu i błogostawionej wieczności*), w jasny sposób wskazujący na intencje kompozytora.

Organowy *Introitus* (2000) Wojciecha Kilara powstał jako integralna część *Missa pro pace* i w ramach tej całości został po raz pierwszy wykonany przez Andrzeja Chorościńskiego. Utwór z powodzeniem funkcjonuje jednak również samodzielnie, jako jedna z ważniejszych pozycji współczesnego repertuaru organowego. [ca 70']

ANDRZEJ CHOROŚCIŃSKI / ORGANY

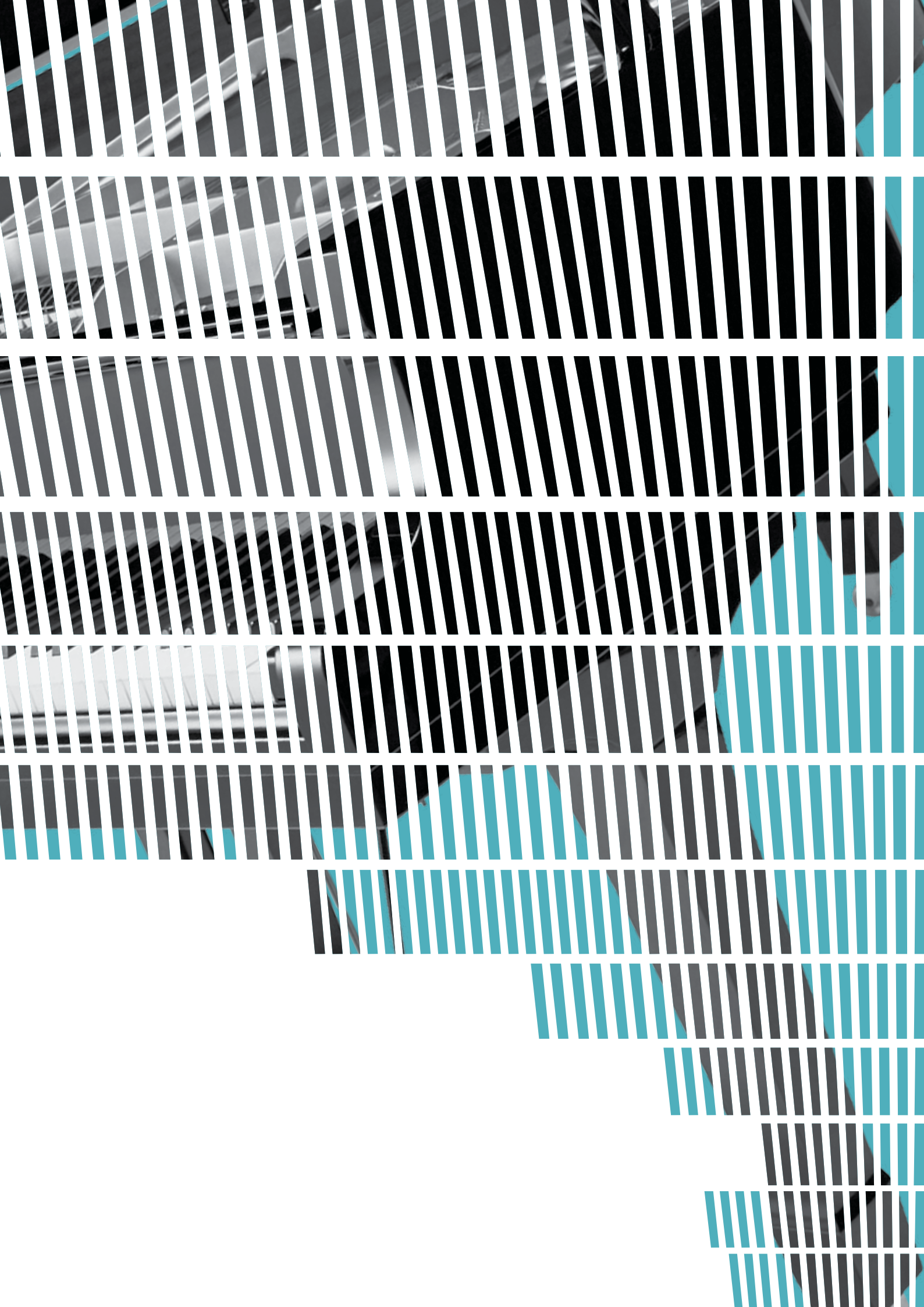
Studia w warszawskiej Akademii Muzycznej w klasie organów Feliksa Rączkowskiego ukończył z wyróżnieniem w 1972 roku, w klasie kompozycji prof. Tadeusza Paciorkiewicza w 1974. W roku 1972 otrzymał nagrodę specjalną w konkursie improwizacji organowej w Kilonii. Był finalistą konkursów improwizacji w Haarlem (1973) i Norymberdze (1978). Koncertował niemal we wszystkich krajach Europy, a także w Izraelu, USA, Kanadzie, Australii, Korei Południowej i Japonii. Występował w tak renomowanych miejscach jak m.in.: Filharmonia Narodowa w Warszawie, Koncerthuset w Sztokholmie, Sala im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie, Katedra Notre Dame w Paryżu, King's College Chappel w Cambridge, Aula im. Pawła VI w Watykanie, Katedra Św. Patryka w Nowym Jorku, Town Hall w Adelajdzie. Dokonał licznych nagrań radiowych i telewizyjnych w kraju i za granicą. Nagrał też ponad 20 płyt LP i CD dla firm polskich i niemieckich. W roku 2003 Związek Producentów Audio-Video przyznał tytuł Podwójnej Platynowej Płyty płycie CD nagranej w bazylice w Licheniu.

W latach 1993–1999 sprawował godność rektora Akademii Muzycznej Fryderyka Chopina w Warszawie. W latach 1993–2000 był członkiem Prezydium AECAM – Stowarzyszenia Rektorów Europejskich Uczelni Muzycznych. Sprawował również godność przewodniczącego Konferencji Rektorów Uczelni Artystycznych w Polsce – KRUA. W roku 2008 otrzymał tytuł doktora honoris causa w Keimyung University w Południowej Korei. Za zasługi w popularyzowaniu kultury muzycznej otrzymał tytuł honorowego obywatela miast: Frombork, Jelenia Góra i Kłodzko, Polanica Zdrój. Autor licznych projektów w zakresie budownictwa organowego w Polsce (bazylika w Licheniu, Kościół Wszystkich Świętych w Warszawie, Sala Opery i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku), jak również w Niemczech, Kanadzie i Japonii. Uczestniczył jako organista w sprawie muzycznej uroczystości kanonizacyjnych papieża Jana Pawła II i Jana XXIII 27 kwietnia 2014 roku w Watykanie.

20.05.2016

GALA FINAŁOWA
IV FESTIWALU MUZYKI
WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA

20 maja 2016
piątek, 19:00
sala koncertowa

**GALA FINAŁOWA IV FESTIWALU MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ
IM. WOJCIECHA KILARA
5-lecie CEA – Filharmonii Gorzowskiej**

DARIUSZ PRZYBYLSKI (*1984)
Heureusement na orkiestrę symfoniczną [prawykonanie]

AKIO YASHIRO (1929–1976)
Koncert fortepianowy
Allegro animato
Adagio misterioso
Allegro – Andante – Vivace molto capriccioso

PRZERWA

Nagroda Główna IV Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego
WOJCIECH KOSTRZEWA (*1992)
Universe – poemat symfoniczny [prawykonanie]
Gravity
Ascension
Dreams
Clash
Sacrifice

MICHAŁ LORENC (*1955)
Muzyka z filmów:
Jan Paweł II. Szukałem Was (reż. Jarosław Szmidt)
Zabić Sekala (reż. Vladimír Michálek)
Przedwiośnie (reż. Filip Bajon)
Prowokator (reż. Krzysztof Lang)
Babie lato (reż. Vladimír Michálek)

Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej
Monika Wolińska / dyrygent
Akiko Ebi / fortepian

Dariusz Przybylski

Heureusement na orkiestrę symfoniczną (2016)

Prawykonanie: 20 maja 2016, Filharmonia Gorzowska,
Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej, dyr. Monika Wolińska.

Heureusement – z francuskiego: ‘na szczęście’. Jak wyjaśnia kompozytor utworu – Dariusz Przybylski – definiując tytułowe szczęście w swojej muzyce, chciał utożsamić je z poczuciem bezgranicznej radości, przyjemności, euforii, zadowolenia, upojenia; przy czym takie wyobrażenie szczęścia bardziej niż w tempie, dynamice czy rytmie utworu, znajduje swoje odbicie w przeplatających się ze sobą eufonicznych współbrzmieniach, mających źródło w ekstazie i spokoju. Wykonanie i prawykonanie utworów Dariusza Przybylskiego odbywa się i jest współfinansowane w ramach programu *Kompozytor – rezydent* Instytutu Muzyki i Tańca. **[ca 10’]**

Instytut muzyki i tańca

Wykonanie i prawykonanie utworów Dariusza Przybylskiego odbywa się i jest współfinansowane w ramach programu Instytutu Muzyki i Tańca *Kompozytor – rezydent*.

Akio Yashiro

Koncert fortepianowy (1964-1967)

Prawykonanie: [transmisja premierowa] 5 listopada 1967,
Hiroko Nakamura – fortepian, NHK Symphony Orchestra, dyr. Hiroshi Wakasugi;
[koncert premierowy] 29 listopada 1967, Tokio (Japonia) – Tokyo Bunka Kaian,
dyr. Tadashi Mori.

Akio Yashiro zaliczany jest do czołowych propagatorów muzycznego modernizmu w Japonii, pozostając przy tym pod silnym wpływem twórczości współczesnych kompozytorów europejskich, m.in. Béli Bartóka czy Oliviera Messiaena. Wpływowi muzyki zachodniej, w tym m.in. Bartóka, nie brakuje również w *Koncertie fortepianowym*. Słuchając utworu, łatwo dostrzec wielką ostrożność kompozytora w równoległym prowadzeniu głosu solowego i orkiestry – kiedy fortepian wykonuje istotne motywy, faktura orkiestrowa wyraźnie się przersedza; kiedy jednak orkiestra przejmuje muzyczną myśl – fortepian często milczy. Pierwsza część *Koncertu* to przeplatające się dwie myśli (idee) muzyczne – spokojna, nieco intymna oraz bardzo stanowcza, zdecydowana, chwilami gwałtowna. W swoich pierwszych taktach dzieło niemal hipnotyzuje słuchacza, by za chwilę zaskoczyć go potęgą i dynamiką symfonicznego brzmienia. W drugiej części muzyka początkowo przypomina ciemny, ponury lament, w którym na przemian rozbrzmiewają partie solowe oraz orkiestry – szczególnie w momentach nieregularnego rytmicznego *ostinato*. W drugiej połowie części środkowej kompozytor znów zaskakuje, budując w mocno brzmiących akordach gorączkowe, pełne niepokoju napięcie, które w samej końcówce spokojnie gaśnie. Koncert zamyka rytmiczny, niemal orgiastyczny finał. **[ca 30’]**

Wojciech Kostrzewa

Universe – poemat symfoniczny (2016)

Prawykonanie: 20 maja 2016, Filharmonia Gorzowska,
Orkiestra Filharmonii Gorzowskiej, dyr. Monika Wolińska.

Laureat Nagrody Głównej IV Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego Wojciech Kostrzewa to kompozytor, perkusista, aranżer oraz producent. Student klasy kompozycji prof. Marcina Błażewicza (UMFC Warszawa). Laureat I nagrody oraz wyróżnienia orkiestry w Konkursie Kompozytorskim *In modo di Lutosławski* (2013). Ma na swoim koncie kilka płyt studyjnych, wydanych przez firmy Sony, City Accord, a także France Musique. Jako perkusista i aranżer współpracował z Dorotą Miśkiewicz, Piotrem Polkiem, Markiem Napiórkowskim oraz Sławkiem Uniatowskim. Jest autorem muzyki do spektaklu *Czarodziej* w Teatrze Palladium oraz *Katryń* – przedstawienia organizowanego przez Varsovia Art i Muzeum Katyńskie. Jego kompozycje pojawiają się w Teatrze Niewielkim, gdzie gra również na fortepianie (*Poezja Wisławy Szymborskiej*). Z powodzeniem występuje na zagranicznych festiwalach La Folle Journée czy Düsseldorf Jazz Rally. Podczas koncertów i nagrań miał przyjemność współpracować z takimi artystami jak: Gordon Goodwin, Irena Santor, Zbigniew Namyśłowski, Krzesimir Dębski, Adam Sztaba. Na stałe jest perkusistą Big Bandu UMFC oraz Warsaw Academic Big Band.

Jego zwycięska kompozycja *Universe* (*Kosmos*) to poemat symfoniczny inspirowany filmem *Interstellar* (2014, reż. Christopher Nolan). Narracja utworu nawiązuje do fabuły filmu, ilustrując ducha i atmosferę podróży kosmicznych oraz potęgę Wszechświata. Kompozycja, jako samodzielny obraz muzyczny, utrzymana jest w estetyce muzyki współczesnej. **[ca 18’]**

AKIKO EBI / FORTEPIAN

W ciągu ostatnich 30 lat, jako pianistka koncertująca, brała aktywny udział w muzycznych festiwalach i nagraniach dla stacji telewizyjnych i radiowych oraz wytwórni płytowych na całym świecie – w Europie, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Ameryce Łacińskiej, Rosji, Chinach, Egipcie, na Bliskim Wschodzie oraz w jej rodzinnej Japonii.

Jeszcze jako studentka Tokyo National University of Fine Arts and Music wygrała 41. Muzyczny Konkurs Japonii (Music Competition of Japan). Po ukończeniu Konserwatorium w Paryżu, jako jego najlepsza studentka, kontynuowała naukę w szkole dla absolwentów tej uczelni. Zdobyła drugie Grand Prix oraz cztery nagrody specjalne Artura Rubinsteina w Marguerite Long-Jacques Thibaud Competition; otrzymała piątą nagrodę w X Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim (czwartej nagrody nie przyznano) i wiele innych nagród i oficjalnych wyróżnień, przyznanych m.in. przez Frederic Chopin Society of Japan, Japan Gold Disc Award, Chevalier of the Ordre des Arts et des Lettres (Kawalera Orderu Sztuki i Literatury Rządu Francuskiego). Otrzymała też medal honorowego obywatela Paryża oraz Exxon-Mobile Music Prize (Japonia).

Na koncie ma współpracę z takimi dyrygentami jak m.in.: Stanisław Skrowaczewski, Vassily Sinaisky, Marek Janowski, Jean Fournet, Zdeněk Košler, Theodor Guschlbauer, Lawrence Foster, Erich Bergel, Rani Calderon, Frans Bruggen, Michiyoshi Inoue, Yutaka Sado, Kenichiro Kobayashi. Występowała z wieloma uznanymi orkiestrami, takimi jak: NHK Symphony Orchestra, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra, Japan Philharmonic Orchestra, New Japan Philharmonic Orchestra, lokalne orkiestry symfoniczne w Sapporo, Kansai, Hiroshima and Kyushu, Orchestre Philharmonique de Radio France, Monte-Carlo Philharmonic Orchestra, Orkiestra Filharmonii Narodowej w Warszawie, Slovak Philharmonic, Luxembourg Philharmonic Orchestra, Argentine National Symphony Orchestra, a także z orkiestrami na Łotwie, w Wielkiej Brytanii i innych krajach. Jako kameralistka współpracowała z takimi artystami jak: Ivry Gitlis, Augustin Dumay, Regis Pasquier, Arto Noras, Gautier Capucon, Yumino Toyoda, Angela Hewitt, Michel Dalberto, a także z zespołami Moragues Quintet, Parisii Quartet i Quatuor Via Nova.

Jej aktualny projekt – recitale na dwa fortepiany, z udziałem Marthy Argerich – był wielokrotnie transmitowany na całym świecie. Pianistka brała aktywny udział w wielu festiwalach muzycznych i występowała w najsłynniejszych salach koncertowych świata, jak: Berliner Philharmonie, Gewandhaus, Théâtre des Champs-Élysées, Salle Pleyel, Wigmore Hall, Teatro Colón and Suntory Hall.

Wiosną 2012 zakończyła w Warszawie nagrania płyty kompletu chopinowskich preludium i impromptus (*Chopin: 24 Preludia, 4 Impromptus*).

Wydała 11 albumów CD, zawierających kompozycje takich twórców jak Dynam-Victor Fumet (pierwsze wykonanie na świecie), Anton von Webern, César Franck, Gabriel Pierné i Hikari Ōe. Jej publikacje to również materiały nutowe m.in. utworów fortepianowych M. Ravela oraz książka Aldo Ciccolini – *Je Suis Un Lirico Spinto*.

Ciesząc się pełnym uznaniem pianistów na całym świecie, jako jedna z najbardziej wyróżniających się artystek reprezentujących Japonię, jest zapraszana do poprowadzenia kursów mistrzowskich oraz do zasiadania w jury międzynarodowych konkursów pianistycznych w różnych częściach świata.

Jako pedagog pianista współpracowała m.in. z Tokyo National University of Fine Arts and Music; obecnie jest profesorem na Graduate School, Nihon University College of Art. Jest członkiem Frederic Chopin Society of Japan i przewodniczącą The Planning Committee of Yokohama International Piano Concert. Studiowała z Hisako Endo, Junko Kojima, Rie Okamura, Susumu Nagai, Toyoaki Matsuura, Kazuko Yasukawa, Aldo Ciccolini, Marie-Claire Laroche, Louis Kentner, Conrad Hansen, Colette Zerah i Vlado Perlemuter.

MICHAŁ LORENC MUZYKA FILMOWA

Muzyka Michała Lorenca jest bardzo charakterystyczna, a przez to łatwo rozpoznawalna. Porywa wewnętrzną, duchową głębią, szczerością i prawdą. Kompozytor łączy muzykę symfoniczną z etnicznym brzmieniem instrumentów, opierając swoje utwory często na 2-3 sugestywnych motywach melodycznych. Zaskakuje połączeniami harmonicznymi i specyficznym dla siebie użyciem instrumentów smyczkowych. Zaczynał od komponowania na wielkie składy symfoniczne; od kilku lat częściej skłania się ku brzmieniom kwintetu smyczkowego, ograniczając środki wyrazu, i kierując się przekonaniem, że emocje i uczucia są najsilniejsze, jeśli zostają wyrażone w prosty sposób.

MICHAŁ LORENC

Jeden z najwybitniejszych współczesnych kompozytorów muzyki filmowej. Autor muzyki do ponad 175 filmów, seriali telewizyjnych, filmów dokumentalnych oraz spektakli teatralnych. Współpracował z najlepszymi reżyserami z Polski, Czech, Wielkiej Brytanii i USA. Nagrywał muzykę z najlepszymi polskimi orkiestrami: Sinfonią Varsovią, Orkiestrą Filharmonii Narodowej i Warszawską Operą Kameralną. Od lat współpracuje z muzykami z zespołu DesOrient – polskimi specjalistami od muzyki etnicznej. Członek Europejskiej Akademii Filmowej, Czeskiej Akademii Filmowej oraz Polskiej Akademii Filmowej.

W latach siedemdziesiątych współpracował z Wolną Grupą Bukowina; nagrywał piosenki do audycji *Zgryz*

Macieja Zembatego (III Program PR), występował razem z Jackiem Kleyffem i Michałem Tarkowskim w Teatrze Paranoicznym (1979–1981). W 1979 roku po raz pierwszy komponuje muzykę do serialu telewizyjnego *Przyjaciele* Andrzeja Kostenki. W 1989 pisze muzykę do głośnego filmu *300 mil do nieba* Macieja Dejczer, za którą w Berlinie otrzymał nominację do statuetki Felixa. Trzykrotny laureat nagrody za muzykę na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni do filmów *Psy* (1992, reż. Władysław Pasikowski), *Bandyta* (1995, reż. Maciej Dejczner), *Prowokator* (1997, reż. Krzysztof Lang); nagrody specjalnej na festiwalu Camerimage w Toruniu (1998) i głównej nagrody na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Filmowej i Medialnej w Bonn (1999) za muzykę do filmu *Nic* Doroty Kędzierzawskiej. W 1996 roku w trakcie kilkumiesięcznego pobytu w Los Angeles pisze muzykę do filmu *Krew i wino* kultowego hollywoodzkiego reżysera – Boba Rafelsona, zgłoszoną przez wytwórnię 20th Century Fox do Oscara.

Za muzykę do czesko-polskiego filmu *Zabić Sekala* zostaje nagrodzony Czeskim Lwem (1999), a za muzykę do filmu *Daleko od okna* (2001) Jana Jakuba Kolskiego – Złotą Kaczką, przyznaną przez czytelników miesięcznika „Film”. Kolejne sukcesy i wyróżnienia to: główne nagrody za najlepszą muzykę na FPFF w Gdyni za *Przedwiośnie* (2001, reż. Filip Bajon) i za *Wszystko będzie dobrze* (2007, reż. Tomasz Wiszniewski), nagrody widzów Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Filmowej Prowincjonalia we Wrześni – za filmy *Daleko od okna*, *Wino truskawkowe* (2007, reż. Dariusz Jabłoński) i *Cztery noce z Anną* (2008, reż. Jerzy Skolimowski).

Ponadto współpracował z takimi twórcami jak m.in.: Janusz Morgenstern (*Żółty szalik*, 2000; *Mniejsze zło*, 2009), Konrad Niewolski (*Symetria*, 2003), Juliusz Machulski (*Kołysanka*, 2010), Jan Kidawa-Błoński (*Różyczka*, 2010), Filip Bajon (*Śluby panieńskie*, 2010), Antoni Krauze (*Czarny Czwartek. Janek Wiśniewski padł*, 2010; *Smoleńsk*, 2016), Jerzy Ząlewski (*Historia Roja*, 2015). Komponował również muzykę do cieszących się popularnością seriali sensacyjno-kryminalnych – *Glina*, *Oficer*, *Ojciec Mateusz* czy *Komisarz Alex*.

Muzyka Michała Lorenca prezentowana jest również podczas dużych widowisk plenerowych (widowisko muzyczne *21* z okazji obchodów 30. rocznicy wydarzeń Sierpnia 1980 – Warszawa, 2010) czy koncertów (koncert dziękczynny za kanonizację Ojca Świętego Jana Pawła II *Te Deum Laudamus* – Rzym, 2014).

Komponował też oprawę do filmów dla młodzieży, m.in. do seriali *WOW* i *Łowca. Ostatnie starcie* oraz do filmu *Skutki noszenia kapelusza w maju*. Ostatnie produkcje wyróżnione zostały Poznańskimi Koziółkami.

Jest autorem dwóch książek dla dzieci. W 1977 roku napisał *Opowieści czerwcowe*. Tytuł ten został uznany wówczas za Debiut roku. W 1992 roku ukazały się *Baśnie Pani Justyny*, do których ilustracje przygotowała żona kompozytora – Agnieszka Lorenc.

Obecnie trwają nagrania nowego, monumentalnego dzieła kompozytora *Przymierze*, które zostało zamówione na 1050. rocznicę chrztu Polski oraz poświęcenie Świątyni Opatrzności Bożej. W nagraniu wzięła udział między innymi słynna London Symphony Orchestra.

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE

13 maja 2016, piątek, 18:00
foyer

WERNISAŻ WYSTAWY OBRAZÓW AGATY KACZUK-JAGIELNIK MUZYKA UCHWYCONA
Wystawa obrazów Agaty Kaczuk-Jagielnik towarzyszyć będzie ekspozycji zdjęć
podsumowującej 5-lecie CEA – Filharmonii Gorzowskiej

18 maja 2016, środa, 8:30-15:00
Filharmonia Gorzowska

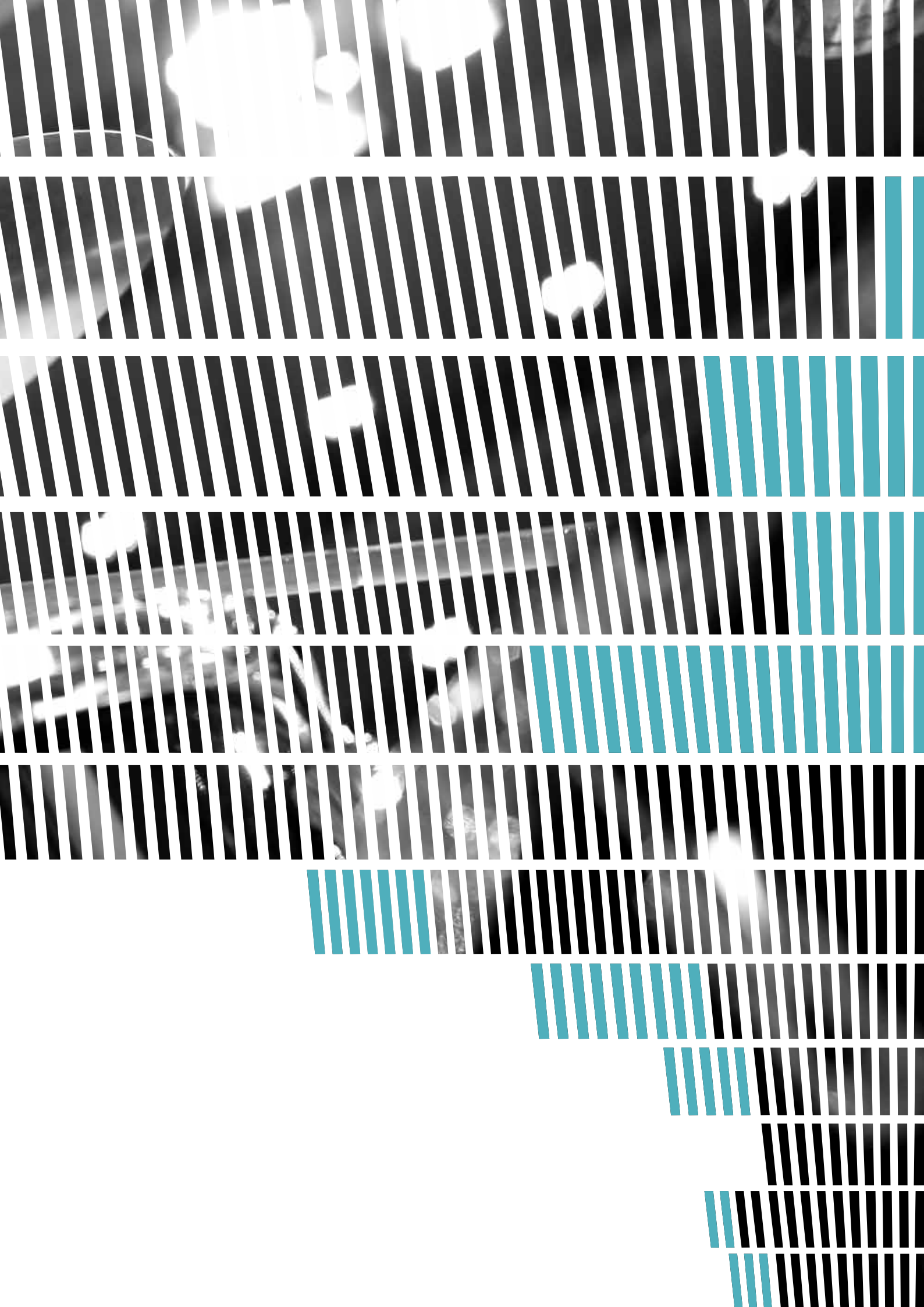
URODZINOWE LABORATORIUM FILHARMONII – DZIEŃ OTWARTY Z OKAZJI 5. URODZIN CEA – FG
Szlakiem muzycznych epok – od baroku do współczesności (oferta dla grup zorganizowanych)
Wystąpią uczniowie szkół muzycznych w Gorzowie Wielkopolskim
W roli profesorów – przewodników: Michał Grabowski i Marcin Ciężki

20 maja 2016, piątek, 19:00
sala koncertowa

IV MIĘDZYNARODOWY KONKURS KOMPOZYTORSKI
Wręczenie Nagrody Głównej i prawykonanie nagrodzonej kompozycji

20 maja 2016, piątek, 21:00
sala kameralna

SPOTKANIE Z KOMPOZYTOREM MICHAŁEM LORENCEM
Spotkanie poprowadzi Iwona Bartnicka – filmoznawca, prezes DKF Megaron

AGATA KACZUK-JAGIELNIK

Absolwentka Liceum Plastycznego w Szczecinie (1990) i Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (1991-1996). W swojej twórczości od kilku już lat skupia się głównie na malarstwie sztalugowym. W swoim

dorobku ma kilkadziesiąt wystaw zbiorowych i indywidualnych w kraju i za granicą. Należy do najaktywniejszych artystów gorzowskiego środowiska artystycznego. Jej malarstwo ma charakter bardzo osobisty, bazujący na emocjach, przetwarzający bliższą i dalszą rzeczywistość w dzieła sztuki. Sama artystka podkreśla, że nie tylko natura, światło, kolor, stany przyrody sprawiają, że świat staje się tak interesujący, by utrwać go na obrazach. Często fascynacja pojawia się dzięki ludziom, ich indywidualności, temu, czym się zajmują. Spore grono postaci na jej obrazach to muzycy, śpiewacy, artyści uchwyceni podczas gry lub w chwilach pauzy. Ich autentyczność w oddawaniu się pasji, emocje – od euforii po zadumę, stają się pretekstem do powstawania obrazów, na których jest człowiek i jego świat; świat, który właśnie dzięki tworzeniu staje się również światem artystki.

IWONA BARTNICKA

Filmoznawca i teoretyk mediów, absolwentka Wydziału Kulturoznawstwa Uniwersytetu Łódzkiego, a także scenarjopisarstwa i produkcji filmowo-telewizyjnej WSRTiF, kierownik Działu Kultury Filmowej w Miejskim Ośrodku Sztuki, prezes DKF Megaron, wiceprzewodnicząca

Rady PF DKF, dyrektor Ogólnopolskiego Festiwalu Filmów Frapujących, koordynatorka Gimnazjalnych Spotkań Filmowych oraz Wojewódzkiego Konkursu Wiedzy o Filmie *Zmagania z X Muzą*. Prowadzi zajęcia z teorii i historii filmu oraz warsztaty medialne dla dzieci, młodzieży, nauczycieli i dyrektorów szkół. Współpracuje z Wojewódzkim Ośrodkiem Metodycznym i Biblioteką Pedagogiczną, jest członkiem Konwentu Wydziału Humanistycznego Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim.

MARCIN CIĘŻKI

Gorzowianin, od lat zajmujący się teatrem; animator amatorskiego ruchu artystycznego, reżyser monodramów, aktor (ma na koncie ponad

30 prezentacji teatralnych). Stypendysta Prezydenta Gorzowa w dziedzinie kultury; społecznik. Wielokrotnie nagradzany na festiwalach w Polsce i za granicą, laureat teatralnych Grand Prix takich miast jak Warszawa, Suwałki, Berlin, Zgorzelec. Współpracował z teatrami w Polsce: Teatr Druga Strefa (Warszawa), Teatr Rondo (Słupsk), Teatr Kana (Szczecin), a także z Brandenburgskim Teatrem Na Wodzie. Od roku zaangażowany w rozwój Gorzowskiego Centrum Kultury Niezależnej. W ramach tej inicjatywy zorganizował dwa multikulturalne festiwale Ciężki Festiwal (2014, 2015), gdzie prezentowali się artyści z Polski i zagranicy. Współorganizator licznych działań ulicznych. Założył i prowadził Centrum Kultury Niezależnej Grota Sztuki w Gorzowie Wlkp., oferujące zajęcia i warsztaty dla młodzieży i seniorów. W 2016 roku, jako reżyser i aktor, wspólnie z pianistą Michałem Wróblewskim zrealizował spektakl *Halooo! Chopin*.

MICHAŁ GRABOWSKI

Kompozytor, pianista, pedagog. Absolwent Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. M. Karłowicza (dawniej Państwowe Liceum Muzyczne) w klasie fortepianu i Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, na kierunku kompozycja i teoria muzyki. Autor utworów ka-

meralnych, solowych, chóralskich i orkiestrowych, aranżer muzyki klasycznej i rozrywkowej. Występuje z wieloma solistami i zespołami jako pianista. Na scenie często improwizuje, dokonując tym samym nowych opracowań znanych kompozycji. Prowadził również wiele koncertów, uroczystości i innych wydarzeń artystycznych. Z zamiłowania pedagog. Nauczyciel teorii muzyki i akompaniator w Państwowej Szkole Muzycznej I st. w Myśliborzu oraz Szkole Muzycznej I i II st. w Gorzowie Wlkp. W 2010 r. nakładem wydawnictwa Contra ukazały się jego pierwsze publikacje dla średnich szkół muzycznych: podręcznik i ćwiczenia *Z harmonią na Ty, czyli o rzeczach muzycznie trudnych na wesoło*, następnie zbiór utworów na flet i fortepian *Czarujący flet, czyli opowieści dziwnej treści*. Współpracuje m.in. z CEA – Filharmonią Gorzowską, szczecińskim chórem Hejnał i prof. Bogną Thomas-Miklas, festiwalom Sierakowska Wiosna Klasyków, Gorzowską Orkiestrą Kameralną. Członek Gorzowskiego Towarzystwa Muzycznego im. H. Wieniawskiego.

CHYRZYŃSKI · GÓRECKI · MYKIETYN · WIDŁAK · ZIELIŃSKI

PAWEŁ MYKIETYN

WOJCIECH WIŚLAK

MACIEJ ZIELIŃSKI

GENERACJA GENERATION

71

MARCEL
CHYŻYŃSKI

MIKOŁAJ GÓRECKI

skicował: Andrzej Kubiś

Polskie Wydawnictwo Muzyczne
al. Krasińskiego 11a · 31-111 Kraków

www.pwm.com.pl | www.zinfonia.pl

PWM
EDITION

IV MIĘDZYNARODOWY KONKURS KOMPOZYTORSKI

Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski, którego rozstrzygnięcie odbędzie się w ramach IV edycji Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Wojciecha Kilara, wpisuje się w realizowaną przez Filharmonię Gorzowską misję promowania i upowszechniania dzieł kompozytorów tworzących współcześnie.

Adresatami dotychczasowych trzech edycji (lata 2013-2015) byli młodzi kompozytorzy narodowości polskiej, których wiek nie przekraczał 35 lat. Podczas tegorocznej edycji Konkursu po raz pierwszy nie obowiązywało ograniczenie wiekowe, a także umożliwiono w nim udział kompozytorom wszystkich narodowości.

Czwarta – międzynarodowa edycja Konkursu Kompozytorskiego została zadeklowana skomponowaniu poematu symfonicznego, opartego na fabule wybranego filmu. Prace konkursowe oceniało jury w składzie: Zygmunt Krauze – przewodniczący, Edvard Artemyev (Rosja) – członek honorowy jury, Dariusz Przybylski oraz Monika Wolińska.

Laureaci poprzednich edycji Konkursu:

2013 – utwór na kwartet smyczkowy

Nagroda ex aequo:

Anna Porzyc / Kwartet smyczkowy II

Joanna Szymala / Kwartet smyczkowy *Mgnienia i morze*

2014 – utwór na duet perkusyjny

I nagroda – nie przyznano

II nagroda – Ignacy Zalewski / *Ananke* na dwóch perkusistów

III nagroda – Marcin Jachim / *Kadesh*

2015 – utwór na orkiestrę symfoniczną

Nagroda Główna – Marcin Jachim / Poemat symfoniczny *Afekty*

2016 – poemat symfoniczny oparty na fabule wybranego filmu

Nagroda Główna – Wojciech Kostrzewa / *Universe* – poemat symfoniczny

JURY MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU KOMPOZYTORSKIEGO

ZYGMUNT KRAUZE

Jeden z najważniejszych artystów swojego pokolenia. Jego dorobek twórczy i wysiłki w propagowaniu muzyki zostały docenione szeregiem nagród i odznaczeń, na czele z francuską Legią Honorową (2007) i tytułem Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres (1984). W 1987 roku został wybrany na przewodniczącego Międzynarodowego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (ISCM), a od 1999 jest jego honorowym członkiem.

Studia kompozytorskie ukończone pod kierunkiem Kazimierza Sikorskiego i pianistyczne u Marii Wiłkomirskiej, pogłębiał w Paryżu, u Nadii Boulanger. Zdobytą wiedzę wkrótce potem zaczął przekazywać

młodym adeptom sztuki kompozytorskiej. Od 2002 roku jest profesorem kompozycji w Akademii Muzycznej w Łodzi, gdzie w marcu 2015 roku otrzymał tytuł doktora honoris causa. Od 2006 roku wykłada także na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie.

Jego dorobek kompozytorski to m.in. sześć oper, formy instrumentalne – od miniatur po kilkusetosobowe składy symfoniczne, muzyka teatralna, dzieła chóralne i pieśni. Wiele kompozycji zostało zarejestrowanych i wydanych na płytach Polskich Nagrań, DUX, ORF, Nonesuch, Thesis, Musical Observations (CP2), Collins Classics, Warner Classics i EMI. Wyjątkowym rozdziałem w dorobku kompozytora jest muzyka unistyczna, której podstawy dała teoria unizmu, wywodząca się z malarstwa Władysława Strzemińskiego. Szczególnie uprzywilejowanym instrumentem jest w każdym przypadku fortepian. Będąc koncertującym pianistą, Zygmunt Krauze może nie tylko komponować na ten instrument, ale z powodzeniem być wykonawcą własnych utworów. W 1966 roku otrzymał pierwszą nagrodę na Międzynarodowym Konkursie dla wykonawców muzyki współczesnej Gaudeamus w Holandii. W 1967 roku założył zespół Warsztat Muzyczny, którym kierował przez 25 lat. Na zamówienie zespołu powstało ponad 100 utworów, napisanych przez wybitnych kompozytorów z całego świata.

Działalność organizatora życia muzycznego rozpoczęła się dla Zygmunta Krauze w 1970 roku, gdy został członkiem Komisji Repertuarowej festiwalu Warszawska Jesień. W 1982 roku, na zaproszenie Pierre'a Bouleza, został doradcą artystycznym Institut de Recherche de Coordination Acoustique Musique (IRCAM). Był jednym z członków założycieli Towarzystwa im. W. Lutosławskiego. Regularnie zasiada w jury międzynarodowych konkursów kompozytorskich w wielu krajach świata.

EDVARD ARTEMYEV

Jeden z czołowych kompozytorów muzyki elektronicznej w Rosji. Znany głównie ze swoich ścieżek dźwiękowych do eksperymentalnych filmów science fiction w reżyserii Andrieja Tarkowskiego (*Solaris*, *The Mirror*, *Stalker*). Współpracował także z Nikitą Michalkowem (*Urga*, *Anna From 6 to 18*, *Soleil Trompeur*) i Andriejem Konczalowskim (*Sibiriada*, *The Odyssey*); pracował przy produkcjach hollywoodzkich. Pisał również utwory orkiestrowe oraz z pogranicza muzyki elektronicznej i rocka. Jego twórczość, nie będąca po myśli radzieckich władz komunistycznych, zyskała popularność dopiero z początkiem lat dziewięćdziesiątych (po upadku reżimu), m.in. dzięki nagraniom płytowym i filmom, które odnosiły sukcesy na dużym ekranie oraz były powszechnie dostępne na kasetach wideo.

Jest absolwentem Konserwatorium Moskiewskiego, gdzie studiował w klasie kompozycji Jurija Shaporina. Po ukończeniu studiów, dzięki znajomości z Eugene'em Murzinem, inżynierem konstruktorem unikalnego wówczas urządzenia – foto-elektronicznego syntezatora, rozpoczyna się jego trwająca do dziś fascynacja muzyką elektroniczną.

Od 1970 roku związany był z Moskiewskim Studiem Elektronicznym, które było miejscem spotkań i dyskusji ówczesnej awangardy muzycznej. Tam rozpoczęła się m.in. współpraca kompozytora z A. Tarkowskim, która obu twórcom przyniosła wielką popularność. Wtedy też, we Francji, wydano jeden z pierwszych albumów z jego muzyką – ścieżkę dźwiękową z filmu *Syberjada* (1979). Pozostając wciąż pod silnym wpływem ówczesnych brzmień elektronicznych, wykorzystywanych w muzyce rockowej (m.in. rocka progresywnego), wymyślił własną formę – tzw. „nową prostotę” (new simplicity).

Lata osiemdziesiąte to w jego muzyce powrót do brzmień orkiestrowych – oprócz muzyki filmowej pisał również quasi-symfonie (*The Seven Gates into the World of Satori*) i kantaty (*The Warmth of the Earth*). W połowie lat dziewięćdziesiątych kompozytor stworzył również operę *Raskolnikov*, inspirowaną losami bohatera powieści *Zbrodnia i kara* Fiodora Dostojewskiego.

Na 23. Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Moskwie (2001) zdobył srebrną statuetkę Świętego Jerzego. Podczas ceremonii otwarcia Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Soczi (2014) wykorzystano jego temat muzyczny z filmu *Syberjada*, zaś podczas ich zamknięcia – muzykę z filmu *At Home Among Strangers*.

Kompozytor ma na swoim koncie ścieżki dźwiękowe do ponad 125 produkcji filmowych.

/ na podstawie: www.allmusic.com /

DARIUSZ PRZYBYLSKI

Organista i kompozytor. Absolwent Szkoły Muzycznej II st. w Koninie w klasie organów Hanny Buczkowskiej (dyplom w 2003), w 2008 ukończył z wyróżnieniem oraz medalem Magna cum Laude Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie (klasa kompozycji Marcina Błażewicza i organów Andrzeja Chorościńskiego). Studiował także kompozycję u Yorka Höllera w Hochschule für Musik w Kolonii, kompozycję elektroniczną u Hansa Ulricha Humpersta, instrumentację u Krzysztofa Meyera i organy u Johanna Gefferta, jako stypendysta programu Socrates/Erasmus. Uzyskał stopień doktora

sztuki muzycznej na UMFC oraz ukończył z wyróżnieniem studia podyplomowe (Solistenklasse/Konzertexam) w klasie kompozycji Wolfganga Rihma w Hochschule für Musik Karlsruhe. W ramach stypendium Internationale Ensemble Modern Akademii odbył również studia na kierunku muzyka współczesna w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Frankfurt am Main, współpracując z członkami zespołu Ensemble Modern. Stypendium Fundacji Deutsche Bank dla kompozytorów operowych pozwoliło mu rozwijać wiedzę na temat współczesnego teatru muzycznego w kilkudziesięciu instytucjach operowych Europy. Od 2008 wykłada w macierzystej uczelni. Nauczał gościnnie w Nowym Jorku, Moskwie, Rzymie, Stambule, Hamburgu; prowadził klasę kompozycji w Keimyung University w Daegu (Korea Płd.). Brał udział w kursach mistrzowskich kompozycji, interpretacji muzyki organowej i improwizacji organowej. Laureat wielu konkursów organowych i kompozytorskich.

Jako organista koncertuje w Polsce i za granicą. W jego repertuarze szczególnie miejsce zajmuje muzyka nowa, na swoim konczie posiada kilkadziesiąt prawykonań utworów polskich, białoruskich, niemieckich, angielskich, ukraińskich, argentyńskich, chińskich i koreańskich kompozytorów. Realizuje własne projekty organowe, do których zaprasza kompozytorów z całego świata. W 2010 roku ukazała się jego monograficzna płyta, zawierająca utwory orkiestrowe i koncerty *Works for Orchestra* (DUX); w 2011 odbyła się premiera *Organ Odyssey* – poematu organowego skomponowanego przez ośmiu twórców z sześciu krajów europejskich, inspirowanego fragmentami z *Odysei* Homera; 2014 to prawykonanie, zamówionych przez Filharmonię Wrocławską, utworów na organy Hammonda oraz zespół Kwartludium i podwójny album płytowy *Passio* (DUX) zawierający utwory wokalne Przybylskiego w wykonaniu berlińskiego zespołu Phoenix16 pod dyktando Timo Kreuzera. Płyta z nagraniem utworu *Bogurodzica* na organy solo (2003), w wykonaniu Andrzeja Chorościńskiego na organach bazyliki w Licheniu, otrzymała status Podwójnej Platynowej Płyty, zaś płyty *20 lat Conversatorium Organowego w Legnicy* (DUX) oraz *Młodzi Kompozytorzy w Hołdzie Chopinowi* (DUX) zostały nominowane do nagrody Fryderyk.

Komponował na zamówienie: Deutsche Oper Berlin, Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach, Warszawskiej Opery Kameralnej, Orkiestry Akademii Beethovenowskiej, Filharmonii Poznańskiej, Filharmonii Kaliskiej, zespołu Kwartludium, Vokalensemble Phoenix16, Związku Kompozytorów Polskich, Zamku Królewskiego w Warszawie oraz wielu innych festiwalu i instytucji muzycznych. Jego utwory wykonywane były w większości polskich filharmonii oraz na wielu festiwalach muzycznych, m. in.: Gaudeamus Muzikweek w Holandii, Voix nouvelles we Francji, Światowych Dniach Muzyki w Szwecji i Słowenii, a także w wielu znaczących salach koncertowych, takich jak: Royal Festival Hall, Opera Frankfurt am Main, Katedra w Kolonii, Filharmonia Narodowa, Filharmonia Moskiewska, Filharmonia Mińska. W 2014 roku odbyła się premiera dwóch oper kameralnych Dariusza Przybylskiego zamówionych przez Deutsche Oper Berlin.

Pełnił funkcję przewodniczącego Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich. Jest członkiem Związku Kompozytorów Polskich (członek Zarządu), Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (członek Zarządu) oraz ZAiKS (członek zarządu Sekcji muzyki poważnej). W roku 2012 został wybrany na stanowisko prodziekana Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki UMFC w Warszawie (kadencja 2012–2016). Jego działalność dydaktyczna to nie tylko prowadzenie zajęć, aktywnie uczestniczy w życiu uczelni, organizując konferencje i warsztaty kompozytorskie – często o zasięgu międzynarodowym.

MONIKA WOLIŃSKA

Edukację artystyczną rozpoczęła w wieku sześciu lat. Ukończyła trzy kierunki studiów: skrzypce w klasie prof. Henryka Bałabana, prowadzenie zespołów wokально-instrumentalnych w klasie prof. Janusza Staneckiego (Akademia Muzyczna w Bydgoszczy) oraz dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Ryszarda Dudka (Akademia Muzyczna w Warszawie). Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich, prowadzonych m.in. przez Kurta Masura czy Pierre'a Bouleza.

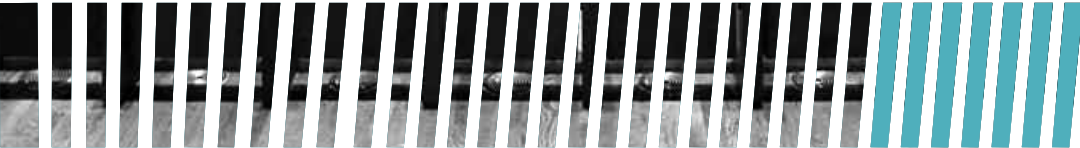
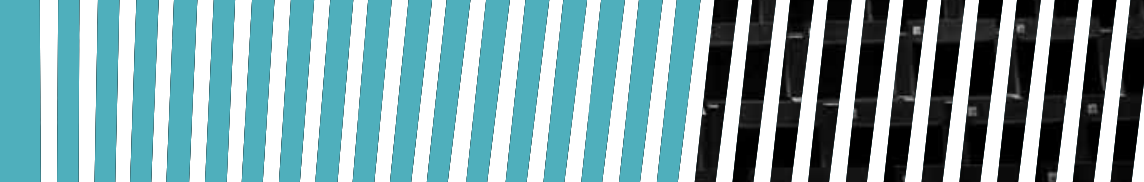
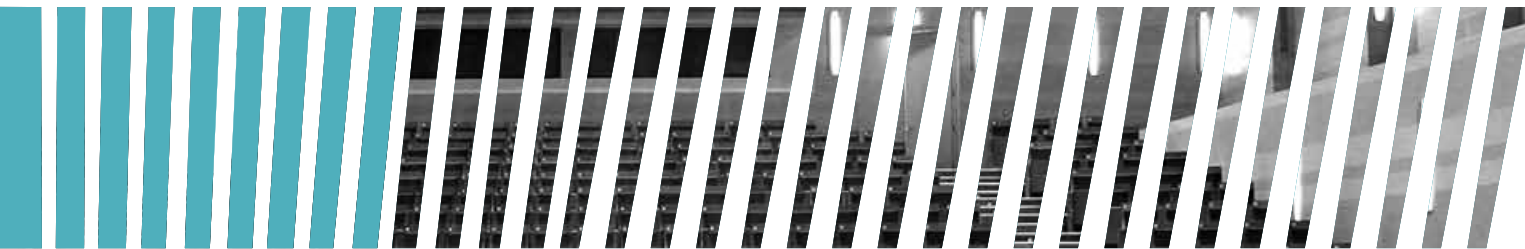
W latach 2003–2009 współpracowała z Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Warszawie. W sezonie 2007/2008 pełniła funkcję stałego dyrygenta Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus. Poza tym koncertowała z wieloma orkiestrami w Polsce i za granicą, m.in.: z Orkiestrą Sinfonia Varsovia, Orkiestrą Filharmonii Narodowej, NOSPR w Katowicach, Orkiestrą Konserwatorium Muzycznego w Sankt Petersburgu, moskiewską Orkiestrą Kameralną „Moscovia”, Narodową Orkiestrą Litewską.

Jako dyrygentka debiutowała w 2004 roku na Festiwalu Muzycznym w Lucernie. Przez wiele lat współpracowała z maestro Jerzym Semkowem. W sezonie 2007/2008 asystowała prof. Krzysztofowi Pendereckiemu. W 2007 zadebiutowała na Warszawskiej Jesieni; w październiku 2009 wystąpiła w nowojorskiej Carnegie Hall. 10 maja 2014 w Krakowie, z okazji Jubileuszu 650-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego, zadyrygowała prapremierą widowiska muzyczno-historycznego *Universa – Opera Otwarta* napisanego przez Jana A.P. Kaczmara. W październiku 2014 poprowadziła w Filharmonii Gorzowskiej koncert z udziałem światowej sławy śpiewaka – barytona Thomasa Hampsona, zaś w lutym 2015 – koncert dedykowany Marinie Jaszwiłi z udziałem wybitnego skrzypka Romana Simovića.

Dokonała wielu prawykonań i nagrań archiwalnych utworów symfonicznych. W 2005 roku ukazała się jej książka o wielkim polskim dyrygencie Stanisławie Wisłockim, zatytułowana *Stanisław Wisłocki – dyrygent i pedagog*. W 2011 roku została odznaczona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. W kwietniu 2012 ukazała się, nagrana z Orkiestrą Sinfonia Varsovia, debiutancka płyta Moniki Wolińskiej. Jest ona pierwszym w historii fonografii albumem z muzyką wielkiego polskiego kompozytora Eugeniusza Morawskiego. Płyta była nominowana do nagrody Fryderyk 2013. W listopadzie 2015 premierę miała płyta *Bronisław Kaper / Jan A.P. Kaczmarek – SPOTKANIE* nagrana przez Orkiestrę Filharmonii Gorzowskiej pod dyrekcją Moniki Wolińskiej. W 2015 roku ukończyła Podyplomowe Studia Ogólnomenedżerskie na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego; również w tym roku, na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina, otrzymała stanowisko doktora habilitowanego profesora nadzwyczajnego UMFC w Katedrze Dyrygentury Symfoniczno-Operowej.

Od kwietnia 2013 roku Monika Wolińska jest Dyrygentem Orkiestry Filharmonii Gorzowskiej.

Wydawca:

CEA – Filharmonia Gorzowska

ul. Dziewięciu Muz 10

66-400 Gorzów Wlkp.

T: +48 73 92 700

E: sekretariat@filharmoniagorzowska.pl

Kasa biletowa:

wtorek – piątek, 12:00-17:00

oraz godzinę przed koncertem

bilety on-line: www.bilety24.pl

www.filharmoniagorzowska.pl

Realizacja:

Anna Buszkiewicz, Krystyna Chmielewska, Katarzyna Ciołek-Teclaw, Iwona Goździk, Izabela Grygiel-Guła, Krzysztof Hillenberg, Marcin Kaczmarek, Wojciech Karpowicz, Aleksander Lasek, Ewelina Liczycka, Janusz Lisowski, Jolanta Ługowska, Aleksandra Pakuła, Katarzyna Pater, Joanna Pisarewicz, Agata Rożewska-Czechowicz, Kamila Seweryńska, Patrycja Skrzypek, Monika Szumińska, Małgorzata Szwajlik, Agnieszka Trzeciak, Katarzyna Winkiewicz, Jacek Witkowiak

oraz

Piotr Adamowicz (Alchemia Obrazu), Jacek Dreczka, Krzysztof Grygiel, Olga

Kromuszczyńska, Lech Skibiński, Rafał Szafranski (Roy-Sound), Monika Szalczyńska,

Zbigniew Wajdzik

W sposób szczególny dziękujemy:

Pani Agacie Kaczuk-Jagielnik za udostępnienie nam swoich obrazów i możliwość ich prezentacji w ramach wystawy z okazji 5-lecia CEA – Filharmonii Gorzowskiej

Teatrowi im. Juliusza Osterwy za użyczenie kostiumów scenicznych i peruk oraz możliwość ich wykorzystania w ramach Urodzinowego Laboratorium Filharmonii

Redakcja:

Małgorzata Szwajlik

Opracowanie graficzne i skład:

Monika Szalczyńska

Korekta:

Olga Kromuszczyńska

Noty biograficzne wykonawców na podstawie
dostarczonych materiałów

Autorzy zdjęć:

Daniel Adamski, Jan Bebel / © PWM, Marek Bałata, Krzysztof Grygiel, Damian Hejnowicz – Netbox, Akira Muto, Barbara Piotrowska, Sławomir Sajkowski, Bartosz Seifert, Tomasz Sikora, Maria Żyzak, Zorgazimut (fotografia Edvarda Artemyeva, CC BY-3.0, źródło: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Artemev_eduard_1.jpg)

Archiwum CEA – Filharmonii Gorzowskiej

ISBN: 978-83-935544-6-1

© Copyright by: CEA – Filharmonia Gorzowska 2016

Druk:

Sonar Sp. z o.o.

ul. Kostrzyńska 89

66-400 Gorzów Wlkp.

PATRONI MEDIALNI:

WSPÓŁPRACA REDAKCYJNA:

PARTNERZY:

Stowarzyszenie Autorów

ISBN: 978-83-935544-6-1